

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ศูนย์กลาง และการกระจาย" สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคและวิธีสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคและวิธีสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมจากตำรา และปรึกษาอาจารย์ที่มีความชำนาญในด้านนี้ หลังจากการศึกษาอย่างละเอียดแล้วผู้วิจัยได้ตกลงเลือกสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกสร้างบทเรียนชนิดนี้ มีดังนี้คือ

1.1 บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง มีวิธีการไม่ยุ่งยากซับซ้อน ทั้งเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมที่มีคนนิยมมากที่สุด ใช้ได้ง่ายที่สุด

1.2 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่านักเรียนไทยยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยบทเรียนแบบโปรแกรม ดังนั้นเมื่อตอนเริ่มต้นจึงควรใช้ชนิดที่ง่ายที่สุดก่อน

1.3 การให้นักเรียนสร้างคำตอบเอง และเขียนคำตอบลงไป จะช่วยเพิ่มความเข้าใจให้แน่นแฟ้น ทำให้มีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้นและจำได้นาน

2. ศึกษาเนื้อหาเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ศูนย์กลาง และการกระจาย"

ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ศูนย์กลาง และการกระจาย" อย่างละเอียด จากหนังสือภาษาไทยและต่างประเทศ ตลอดจนปรึกษากับผู้ชำนาญในการสอนเรื่องนี้ ขอบเขตของเนื้อหาเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ศูนย์กลางและการกระจาย" .. ยึดตามหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. จุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากได้ศึกษาเนื้อหาวิชาเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง และการกระจาย" อย่างละเอียดแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างจุดมุ่งหมายทั่วไป เพื่อที่จะกำหนดไว้ว่า นักเรียนควรจะมีความรู้ความเข้าใจในมิติอะไรบ้าง ตามขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนดไว้ เมื่อสร้างจุดมุ่งหมายทั่วไปแล้วจึงสร้างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เพื่อที่จะบ่งพฤติกรรมของนักเรียนที่จะแสดงออกว่ามีความรู้ความเข้าใจในมิติที่ตนเหล่านั้นแล้ว พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น จะต้องสามารถวัดได้และสังเกตได้

จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลางและการกระจาย" มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

1. ให้นักเรียนเข้าใจและกำหนดค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 - 1.1 เมื่อกำหนดสัญลักษณ์การบวกให้นักเรียนเขียนให้อยู่ในรูปการบวกได้ (กรอบที่ 1 – 9, แบบทดสอบข้อที่ 16)
 - 1.2 นักเรียนเปลี่ยนจากการเขียนในรูปการบวก ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์การบวกได้ (กรอบที่ 10 – 11)
 - 1.3 นักเรียนอธิบายความหมายค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ (กรอบที่ 12 – 14, แบบทดสอบข้อที่ 2, 5)
 - 1.4 ให้นักเรียนกำหนดค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากข้อมูลที่ไม่เกิน 30 แต่ไม่น้อยกว่า 5 จำนวนได้ (กรอบที่ 15 – 17, แบบทดสอบข้อที่ 21, 25)
 - 1.5 นักเรียนเขียนสูตรการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ไม่ได้แจกแจงความถี่ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์การบวกได้ (กรอบที่ 18 – 21)
 - 1.6 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ได้ นักเรียนอธิบายได้ว่าผลรวมของข้อมูลทั้งหมด คือ $\sum_{i=1}^k f_i x_i$ (กรอบที่ 22 – 24)
 - 1.7 นักเรียนเขียนสูตรการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่แจกแจงความถี่ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์การบวกได้ (กรอบที่ 25 – 27)
 - 1.8 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ได้ ให้นักเรียนกำหนดค่า \bar{x}

ได้ (กรอบที่ 28, แบบทดสอบข้อที่ 30)

1.9 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ (กรอบที่ 29 – 32, แบบทดสอบข้อที่ 31, 36)

1.10 เมื่อกำหนดข้อมูลไม่เกิน 15 แต่ไม่น้อยกว่า 5 จำนวนให้นักเรียนแสดงให้เห็นจริงได้ว่า ถ้าเอาตัวคงที่ลบออกจากข้อมูลแต่ละตัวแล้ว ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดเดิมเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ถูกลบออกด้วยตัวคงที่บวกด้วยตัวคงที่ (กรอบที่ 33 – 43, แบบทดสอบข้อที่ 36)

1.11 นักเรียนอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง $\sum_{j=1}^k f_j D_j$ กับ $(\sum_{j=1}^k f_j d_j) i$ ว่าเท่ากันได้ (กรอบที่ 44 – 68)

1.12 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตโดยวิธีตัดได้ (กรอบที่ 69 – 77, แบบทดสอบข้อที่ 37, 39, 40)

1.13 เมื่อกำหนดข้อมูลให้ นักเรียนแสดงได้ว่า

1.13.1 ผลรวมความแตกต่างระหว่างข้อมูลแต่ละค่าจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนี้มีค่าเท่ากับ 0 (กรอบที่ 78 – 86, แบบทดสอบข้อที่ 10)

1.13.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเมื่อคูณกับจำนวนข้อมูลทั้งหมดจะมีค่าเท่ากับผลรวมของข้อมูลทุก ๆ ค่า (กรอบที่ 87 – 89, แบบทดสอบข้อที่ 8)

1.14 นักเรียนคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม จากข้อมูลไม่เกิน 10 ชุด โดยกำหนดให้ข้อมูลแต่ละชุดไม่เกิน 10 แต่ไม่น้อยกว่า 4 จำนวนได้ (กรอบที่ 97)

1.15 นักเรียนอธิบายให้เห็นจริงได้ว่าการคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวมของข้อมูล 2 ชุด โดยนำเอาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลแต่ละชุดมาบวกกันแล้วหารด้วย 2 ไม่ได้ (กรอบที่ 90, แบบทดสอบข้อที่ 6)

1.16 นักเรียนเขียนสูตรการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวมได้ (กรอบที่ 91 – 93)

1.17 นักเรียนคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวมจากข้อมูลที่กำหนดให้ได้ (กรอบที่ 94 – 97, แบบทดสอบข้อที่ 11)

มัธยมศึกษา

2. ให้นักเรียนเข้าใจและกำหนดมัธยมศึกษา

2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของมัธยมศึกษาได้ (กรอบที่ 99 – 100, แบบทดสอบข้อที่ 3)

2.2 นักเรียนคำนวณมัธยมศึกษาของข้อมูลไม่เกิน 15 แต่ไม่น้อยกว่า 5 จำนวน โดยวิธีเรียงลำดับข้อมูลได้ทั้งข้อมูลที่เป็นจำนวนก็ และเป็นจำนวนคู่ (กรอบที่ 101 – 103, แบบทดสอบข้อที่ 13, 14, 29)

2.3 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนสามารถ

2.3.1 กำหนดตำแหน่งมัธยมศึกษาได้ (กรอบที่ 104 – 116, แบบทดสอบข้อที่ 12)

2.3.2 ระบุได้ว่าข้อมูลที่เป็นมัชฌิมอยู่ชั้นข้อมูลใด (กรอบที่ 117)

2.3.3 คำนวณมัชฌิมโดยวิธีเทียบบัญญัติไกรยางค์ได้ (กรอบที่ 117 – 137, แบบทดสอบข้อที่ 23, 34)

2.4 เมื่อกำหนดโค้งความถี่สะสมให้ นักเรียนหามัชฌิมโดยลากเส้นขนานกับแกนข้อมูลมีระยะห่างจากแกนข้อมูลเท่ากับครึ่งหนึ่งของความถี่ทั้งหมด (กรอบที่ 138 – 141, แบบทดสอบข้อที่ 15)

ฐานนิยม

3. ให้นักเรียนเข้าใจและกำหนดฐานนิยม

3.1 นักเรียนอธิบายความหมายของฐานนิยมได้ (กรอบที่ 142, แบบทดสอบข้อที่ 4)

3.2 เมื่อกำหนดข้อมูลไม่เกิน 20 แต่ไม่น้อยกว่า 5 จำนวน นักเรียนระบุได้ว่ามีฐานนิยมหรือไม่ ข้อมูลตัวใดคือฐานนิยม (กรอบที่ 143 – 147, แบบทดสอบข้อที่ 22)

3.3 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนระบุได้ว่า

3.3.1 ฐานนิยมอยู่ในชั้นคะแนนใด (กรอบที่ 148 – 149)

3.3.2 ฐานนิยมตรงกับข้อมูลใด (กรอบที่ 150 – 152
แบบทดสอบข้อที่ 42)

พิสัย

4. ให้นักเรียนเข้าใจ ละกำวณพิสัย
 - 4.1 ักเรียนอธิบายความหมายของพิสัยได้ (กรอบที่ 160 – 161)
 - 4.2 นักเรียนกำนวนพิสัยจากข้อมูลทั้งที่เป็นแบบแจกแจงความถี่และไม่แจกแจงความถี่ได้ (กรอบที่ 162 – 167, แบบทดสอบข้อที่ 24, 35)
 - 4.3 นักเรียนสามารถอธิบายถึงข้อเสียอันสำคัญของพิสัยและยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้เห็นจริงได้ (กรอบที่ 168 – 169)

ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย

5. ให้นักเรียนเข้าใจและกำนวนส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย
 - 5.1 นักเรียนหาค่าสัมบูรณ์ของจำนวนเลขที่กำหนดให้ได้ (กรอบที่ 170, แบบทดสอบข้อที่ 1)
 - 5.2 นักเรียนอธิบายความหมายของส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยได้ (กรอบที่ 174 – 175, แบบทดสอบข้อที่ 7)
 - 5.3 นักเรียนกำนวนค่าสัมบูรณ์ของความแตกต่างระหว่างข้อมูลแต่ละค่าจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนั้นได้ โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูล จากข้อมูลที่กำหนดให้ในแบบ
 - 5.3.1 ข้อมูลจำนวนน้อยประมาณ 5 – 10 จำนวนและไม่แจกแจงความถี่ (กรอบที่ 176 – 177)
 - 5.3.2 ข้อมูลที่แจกแจงความถี่แล้ว (กรอบที่ 180 – 182, แบบทดสอบข้อที่ 32)
 - 5.4 เมื่อกำหนดข้อมูลที่ยังไม่ได้แจกแจงความถี่ประมาณ 5 – 10 จำนวน ให้นักเรียนกำนวนส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยได้ (กรอบที่ 180, แบบทดสอบ

ข้อที่ 18, 27)

5.5 นักเรียนเขียนสูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยของข้อมูลที่ยังไม่ได้แจกแจงความถี่ได้ (กรอบที่ 179)

5.6 นักเรียนเขียนสูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยของข้อมูลที่ยังไม่ได้แจกแจงความถี่ได้ (กรอบที่ 184 – 185)

5.7 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยได้ (กรอบที่ 186 – 204, แบบทดสอบข้อที่ 33)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ให้นักเรียนเข้าใจ และคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.1 นักเรียนอธิบายความหมายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ (กรอบที่ 206)

6.2 เมื่อกำหนดข้อมูลที่ไม่ได้แจกแจงความถี่ประมาณ 5 จำนวน ให้ นักเรียนสามารถคำนวณหา

6.2.1 ผลรวมของผลต่างกำลังสองระหว่างค่าของข้อมูลแต่ละค่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนั้นได้ (กรอบที่ 207 – 217, แบบทดสอบข้อที่ 19, 26)

6.2.2 รากที่สองของผลรวมของผลต่างระหว่างค่าของข้อมูลแต่ละค่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตยกกำลังสอง และหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมดแล้วได้ (กรอบที่ 218 – 219)

6.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ (กรอบที่ 220 – 225, แบบทดสอบข้อที่ 20, 28)

6.3 นักเรียนเขียนสูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ดังนี้

6.3.1 ข้อมูลที่ยังไม่ได้แจกแจงความถี่ (กรอบที่ 226 – 230)

6.3.2 ข้อมูลที่แจกแจงความถี่ (กรอบที่ 230, แบบทดสอบ

ข้อที่ 17)

6.4 เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนคำนวณส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานได้ (กรอบที่ 231 - 239, แบบทดสอบข้อที่ 41)

6.5 นักเรียนสามารถคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร

$$S.D. = i \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^k f_j d_j^2}{N} - \bar{a}^2}$$

(กรอบที่ 240 - 248, แบบทดสอบข้อที่ 30, 43, 44, 45)

4. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียน

การสร้างแบบทดสอบเพื่อเป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของบทเรียน ผู้วิจัยได้สร้างตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแต่ละข้อ เพื่อจะได้ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content Validity) สูง หลังจากสร้างแบบทดสอบเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำเอาแบบทดสอบนี้ไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าความยากง่าย (Item Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Power Discrimination) กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่สอง วิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 80 คน

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 80 ข้อ เป็นประเภทเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้ 0.79 (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมจากตารางที่ 2 ในภาคผนวก) แล้วหาความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27% และเปิดตารางวิเคราะห์ของ จุง เต ฟาง (Chung Tae Fan) ผู้วิจัยได้คัดเลือกเอาข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปจำนวน 45 ข้อ ซึ่งได้จากการวางที่ 3 ในภาคผนวก

แบบทดสอบก่อนและหลังบทเรียน
(Pre-test and Post-test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบก่อนและหลังบทเรียน

เวลา 1 ชั่วโมง

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก

- ค่าสัมบูรณ์ของ -5 มีค่าเท่าใด ?
 ก. 0 ข. 5 ค. -5 ง. $+(-5)$ จ. $-(+5)$
- ถ้านำเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลชุดนั้น ค่าสถิติใดคืออะไร ?
 ก. Mdn ข. Mo ค. \bar{X} ง. M.D. จ. S.D.
- ค่าสถิติชนิดหนึ่งถือเกณฑ์ว่า ถ้านับไปมาจากข้อมูลตัวที่อยู่ตรงกลางของข้อมูลทั้งหมด ค่าสถิตินั้นคืออะไร ?
 ก. Mdn ข. Mo ค. \bar{X} ง. M.D. จ. S.D.
- รายการอาหารที่นักเรียนชอบที่สุดควรใช้สถิติข้อใด ?
 ก. Mdn ข. Mo ค. \bar{X} ง. M.D. จ. S.D.
- นักเรียนห้องหนึ่งมีจำนวน 54 คน มีความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 145 ซม. ถ้านักเรียนสูง 150 และ 160 ซม. ลาออกอย่างละ 2 คน ความสูงเฉลี่ยของนักเรียนที่เหลือควรเป็นเท่าไร ?
 ก. 144.2 ข. 145.0 ค. 150.0 ง. 150.4 จ. 160.0
- ในการหา \bar{X} รวม ของข้อมูลสองชุด โดยนำเอา \bar{X} เดิมของข้อมูลแต่ละชุดมารวมกันแล้วหารด้วย 2 ได้คำตอบเมื่อ ข้อมูลทั้งสองชุดนั้นมีลักษณะเช่นใด ?
 ก. มีการแจกแจงเป็นแบบปกติทั้งคู่ ข. ความถี่แต่ละชั้นคะแนนใกล้เคียงกัน
 ก. S.D. ของข้อมูลทั้งสองชุดเท่ากัน ง. \bar{X} ของข้อมูลทั้งสองชุดเท่ากัน
 จ. จำนวนข้อมูลในแต่ละชุดเท่ากัน

11. ผลการสอบย่อยของนักเรียน 3 กลุ่ม ใ้คะแนนดังนี้

กลุ่ม ก. 8, 3, 5, 7, 9

กลุ่ม ข. 7, 4, 3, 6, 7, 5, 8

กลุ่ม ค. 4, 5, 7, 6, 9, 8, 4, 5

จงหา \bar{x} รวมของคะแนนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม

ก. 5.7 ข. 6.0 ค. 6.3 ง. 6.4 จ. 6.8

12. จากตาราง มัธยฐานของข้อมูลตรงกับตำแหน่งใด ?

คะแนน	f
10 - 12	5
13 - 15	9
16 - 18	25
19 - 21	3
22 - 24	2

ก. 2 ข. 8 ค. 10 ง. 15 จ. 22

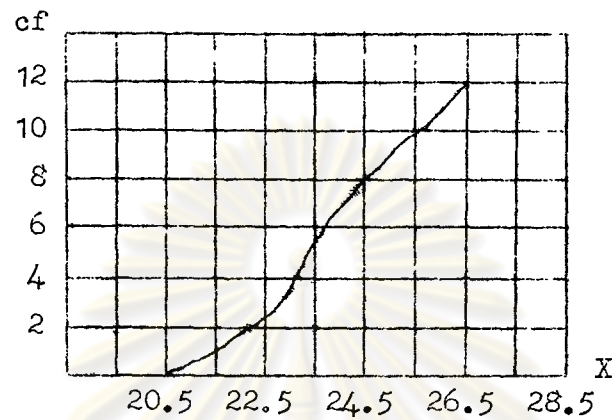
13. ข้อมูล 2.5, 9.6, 4.2, 6.5, 3.8, 10.3, 14.7 $Median$ มีค่าเท่าใด ?

ก. 6.5 ข. 9.6 ค. 10.3 ง. 4.2 จ. 3.8

14. ผลการสอบวิชาสถิติของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้ 24, 23, 28, 26, 31, 35, 38
มัธยฐานของข้อมูลนี้มีค่าเท่าใด ?

ก. 23 ข. 24 ค. 26 ง. 28 จ. 31

15. จากโค้งความถี่สะสม จงหาว่ามีร้อยละค่าใกล้เคียงค่าใดมากที่สุด ?

- ก. 21.5 ข. 22.5 ค. 24.5 ง. 25.5 จ. 23.5

16. $\sum_{j=1}^4 (y_j - 3)^2$ มีความหมายตรงกับข้อใด ?

ก. $y_1^2 + y_2^2 + y_3^2 + y_4^2 - 3$

ข. $y_1^2 + y_2^2 + y_3^2 + y_4^2 - 3^2$

ค. $(y_1 - 3)^2 + (y_2 - 3)^2 + (y_3 - 3)^2 + (y_4 - 3)^2$

ง. $(y_1 + y_2 + y_3 + y_4 - 3)^2$

จ. $[(y_1 - 3) + (y_2 - 3) + (y_3 - 3) + (y_4 - 3)]^2$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

17. ใช้สูตรใดคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากตารางข้างล่างนี้จึงจะเหมาะสมที่สุด ?

น้ำหนัก (ก.ก.)	f
2 - 4	1
5 - 7	2
8 - 10	4
11 - 13	3
14 - 16	2

ก.
$$\frac{\sum_{j=1}^N |X_j - \bar{X}|}{N}$$

ข.
$$\frac{\sum_{j=1}^k f_j |X_j - \bar{X}|}{N} \quad \text{เมื่อ } k < N$$

ค.
$$\sqrt{\frac{\sum_{j=1}^N (X_j - \bar{X})^2}{N}}$$

ง.
$$\sqrt{\frac{\sum_{j=1}^k f_j (X_j - \bar{X})^2}{N}} \quad \text{เมื่อ } k < N$$

จ.
$$\sqrt{\frac{\sum_{j=1}^k f_j d_j^2}{N} - \bar{d}^2} \quad \text{เมื่อ } k < N$$

คำชี้แจง พิจารณาข้อมูลข้างล่างนี้ตอบคำถามข้อ 18 – 20

ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้ 15, 14, 17, 20, 10, 8

18. M.D. มีค่าเท่าใด ?

- ก. 2.50 ข. 3.33 ค. 4.22 ง. 5.33 จ. 6.00

19. $\sum_{j=1}^6 (x_j - \bar{x})^2$ มีค่าเท่าใด ?

- ก. 98 ข. 120 ค. 200 ง. 250 จ. 400

20. S.D. มีค่าใกล้เคียงข้อใดมากที่สุด ?

- ก. 2.33 ข. 2.50 ค. 3.33 ง. 3.50 จ. 4.04

คำชี้แจง พิจารณาตารางข้างล่างนี้ตอบคำถามข้อ 21 – 23

X	f
1	5
2	6
3	10
4	7
5	2

21. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) มีค่าเท่าใด ?

- ก. 1.70 ข. 2.30 ค. 2.83 ง. 15.00 จ. 30.00

22. ฐานนิยมมีค่าเท่าใด ?

- ก. 1 ข. 2 ค. 3 ง. 4 จ. 5

23. มัธยฐานมีค่าเท่าใด ?

- ก. 1 ข. 2 ค. 3 ง. 4 จ. 5

คำชี้แจง จงใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 24 – 29

"ในการสอบย่อยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มหนึ่ง ได้คะแนน

ดังนี้ 3, 4, 5, 6, 8, 12, 14, 15, 16, 17"

24. พิสัยมีค่าเท่าใด ?

- ก. 3 ข. 8 ค. 11 ง. 12 จ. 14

25. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) มีค่าเท่าใด ?

- ก. 13.0 ข. 12.5 ค. 12 ง. 11 จ. 10

26.
$$\frac{\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{X})^2}{10}$$
 มีค่าเท่าใด ?

- ก. 26 ข. 20 ค. 13 ง. 10 จ. 9

27. M.D. มีค่าเท่าใด ?

- ก. 3.5 ข. 4.0 ค. 4.8 ง. 5.0 จ. 5.8

28. S.D. มีค่าใกล้เคียงข้อใดมากที่สุด ?

- ก. 2.5 ข. 3.2 ค. 5.1 ง. 5.9 จ. 6

29. Mdn มีค่าเท่าใด ?

- ก. 10 ข. 11 ค. 12 ง. 12.5 จ. 13

ค่าเฉลี่ย จงใช้ตารางข้างล่างนี้ตอบคำถามข้อ 30 - 34

คะแนน	f
9 - 11	2
12 - 14	6
15 - 17	2
N = 10	

30. $\sum_{j=1}^3 f_j X_j$ มีค่าเท่าใด ?
 ก. 130 ข. 120 ค. 100 ง. 49 จ. 10
31. \bar{X} มีค่าเท่าใด ?
 ก. 10 ข. 11 ค. 12 ง. 13 จ. 14
32. $\sum_{j=1}^3 f_j |X_j - \bar{X}|$ มีค่าเท่าใด ?
 ก. 10 ข. 11 ค. 12 ง. 13 จ. 14
33. M.D. มีค่าเท่าใด ?
 ก. 1.0 ข. 1.2 ค. 2.0 ง. 10 จ. 12
34. Md_n มีค่าเท่าใด ?
 ก. 11.0 ข. 11.5 ค. 12.0 ง. 12.5 จ. 13

ค่าเฉลี่ย จากตารางข้างล่างนี้ จงตอบคำถามข้อ 35 - 36

คะแนน	f	จุดกลางชั้น	D (X - A)	fD
60 - 62	5	61	- 6	- 30
63 - 65	18	64	- 3	- 54
66 - 68	42	67	0	0
69 - 71	27	70	3	81
72 - 74	8	73	6	48
	100			45

35. พิสัยมีค่าเท่าใด ?

- ก. 9 ข. 10 ค. 11 ง. 12 จ. 13

36. \bar{x} มีค่าเท่าใด ?

- ก. 66.00 ข. 66.45 ค. 67.00 ง. 67.45 จ. 68

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ย จงใช้ตารางข้างล่างนี้ตอบคำถามข้อ 37 - 39

	ช่องที่ 1	ช่องที่ 2	ช่องที่ 3	ช่องที่ 4	ช่องที่ 5
X	f	d	fd	d^2	fd^2
70	5	- 2	- 10	4	20
73	10	- 1	- 10	1	10
76	20	0	0	0	0
79	8	1	8	1	8
82	10	2	20	4	40
	53	0	8	10	78

37. ช่องใดที่ใช้คำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ?

ก. ช่องที่ 3 และ 5

ข. ช่องที่ 2 และ 4

ค. ช่องที่ 1 และ 5

ง. ช่องที่ 1 และ 3

จ. ช่องที่ 1 และ 4

38. ช่องใดที่ใช้คำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ?

ก. ช่องที่ 1, 3 และ 5

ข. ช่องที่ 1, 2 และ 3

ค. ช่องที่ 1, 3 และ 4

ง. ช่องที่ 2, 3 และ 4

จ. ช่องที่ 3, 4 และ 5

39. \bar{X} มีค่าเท่าใด ?

ก. 75

ข. 76

ค. 76.45

ง. 77

จ. 77.48

ค่าเฉลี่ย จงใช้ตารางข้างล่างตอบคำถามข้อ 40 - 42

ความสูง (นิ้ว)	f
20 - 24	3
25 - 29	4
30 - 34	6
35 - 39	5
40 - 44	2

40. \bar{X} มีค่าเท่าใด ?
 ก. 31.75 ข. 31.99 ค. 32.0 ง. 35.52 จ. 37.0
41. S.D. มีค่าใกล้เคียงค่าใดมากที่สุด ?
 ก. 1.20 ข. 6.00 ค. 7.25 ง. 20.00 จ. 34.5
42. M_o มีค่าเท่าใด ?
 ก. 27 ข. 30 ค. 32 ง. 37 จ. 40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ย จงใช้ตารางข้างล่างนี้ตอบคำถามข้อ 43 - 45

ข้อมูล	f	X	$d = \frac{x-27}{i}$	fd	d^2	fd^2
20 - 22	3	21				
23 - 25	2	24				
26 - 28	4	27				
29 - 31	3	30				
32 - 34	2	33				
	14					

43. $\sum_{j=1}^5 f_j d_j$ มีค่าเท่าใด ?
 ก. -2 ข. -1 ค. 0 ง. 1 จ. 2
44. \bar{d} มีค่าเท่าใด ?
 ก. -0.052 ข. -0.062 ค. -0.071 ง. -0.096 จ. -1
45. S.D. มีค่าใกล้เคียงค่าใดมากที่สุด ?
 ก. 4.02 ข. 5.42 ค. 6.34 ง. 6.97 จ. 7.84

5. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง

และการกระจาย"

ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่วางไว้แต่ละข้อ หลังจากนั้นได้นำบทเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน โดยทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

5.1 ขั้นหนึ่งคน ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่สองจำนวน 2 คน ของวิทยาลัยครูนครปฐม ซึ่งเป็นนักศึกษาคอนชางออน โดยพิจารณาจากคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ และคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด (G.P.A) ในการทดลองครั้งนี้เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขในเรื่องภาษาความรู้พื้นฐาน การลำดับขั้นของกรอบและอื่น ๆ ที่สมควรปรับปรุงแก้ไข เวลาที่ใช้ในการทดลอง คือระหว่าง 9.00 – 12.00 น. และ 13.30 – 14.30 น. ใช้เวลาทั้งหมด 8 วัน โดยนักเรียนทำคนละ 4 วัน นักเรียนเรียนตามลำดับดังนี้

5.1.1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน

5.1.2 เรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรม

5.1.3 ทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน

5.2 ขั้นกลุ่มเล็ก เมื่อปรับปรุงแก้ไขบทเรียนขั้นหนึ่งคนเสร็จแล้ว ได้นำบทเรียนไปทดลองกับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่สอง ของวิทยาลัยครูนครปฐมจำนวน 10 คน โดยทำเป็นเช่นเดียวกับขั้นหนึ่งคน แล้วปรับปรุงแก้ไขบทเรียน

5.3 ขั้นภาคสนาม เป็นขั้นทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียน หลังจากได้ปรับปรุงขั้นกลุ่มเล็กแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่สอง วิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 100 คน โดยใช้เวลาดทดลอง 9 วัน วันแรกใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อทดสอบก่อนเรียนบทเรียน วันที่สองถึงวันที่แปดใช้เวลาหลังเลิกเรียนตั้งแต่ 15.00 – 17.00 น. และวันที่เก้าใช้เวลา 1 ชั่วโมงทดสอบหลังบทเรียน จากผลการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้น

บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาสถิติ

"เรื่องการวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง และการกระจาย"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแนะนำในการเรียน

สวัสดีนักเรียนที่รัก บทเรียนเล่มนี้สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนเรียนด้วยตนเอง นักเรียนจะได้รับความรู้มาก ถ้านักเรียนทำตามคำแนะนำต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด

1. หากกระดาษแข็งเท่าไม้โปรแทรกเกอร์ ปิดข้อความในกรอบที่ 2
2. เริ่มอ่านกรอบที่ 1 แล้วตอบคำถามหรือเก็บข้อความที่ขาดหายไป
3. ตรวจสอบคำตอบของนักเรียนด้วยการเลื่อนกระดาษแข็งลงไปอีกกรอบที่ 3

นักเรียนจะพบคำตอบเฉลยของกรอบที่ 1 อยู่ทางซ้ายมือของกรอบที่ 2

3.1 ถ้าปรากฏว่านักเรียนตอบถูก ให้นักเรียนอ่านกรอบที่ 2 ต่อไป และดำเนินเช่นต่อไปเรื่อย ๆ

3.2 ถ้าปรากฏว่านักเรียนตอบผิด ให้นักเรียนอ่านกรอบเดิมซ้ำอีก แล้วเขียนคำตอบที่ถูกต้องลงข้างล่างคำตอบที่ผิดนั้น

4. นักเรียนจะต้องขอสติ คือ เรียนจากการอ่านและพยายามทำความเข้าใจในแต่ละชั้นให้ดี ถ้ายังเขียนคำตอบไม่เสร็จ นักเรียนไม่ควรแอบดูคำตอบก่อน เพราะจะทำให้นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ และจะไม่ไถ่ผลอะไร

5. ทำทุก ๆ กรอบจากเริ่มต้น อย่าข้ามกรอบใดกรอบหนึ่งเป็นอันขาด ฟังระลึกไว้เสมอว่า คำถามในแต่ละกรอบไม่ใช่แบบทดสอบ แต่เป็นคำถามที่ต้องการให้นักเรียนคิดและเรียนรู้ ซึ่งเหมือนกับครูถามนักเรียนในขณะที่ครูอธิบายในห้องเรียนนั่นเอง

6. เมื่อจบบทเรียนแล้ว จะมีแบบทดสอบให้นักเรียนทำ เพื่อวัดว่า นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเพียงใด

นักเรียนพร้อมหรือยัง ถ้าพร้อมแล้วเริ่มอ่านบทเรียนได้ ขอให้กำลังใจ.

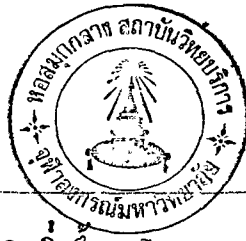
ตอนที่ 1

การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง

	<p>1. การเขียนสัญลักษณ์ เช่น X_j อ่านว่า "เอกซสบเจ" หรือเรียกสั้น ๆ ว่า "เอกซเจ" ถ้ามีสัญลักษณ์</p> <p>Y_j เรียกสั้น ๆ ว่า วายเจ</p> <p>P_i เรียกสั้น ๆ ว่า พีไอ</p> <p>Q_j เรียกสั้น ๆ ว่า.....</p> <p>K_j เรียกสั้น ๆ ว่า.....</p> <p>X_1 เรียกสั้น ๆ ว่า.....</p> <p>Y_5 เรียกสั้น ๆ ว่า.....</p>
<p>คิวเจ</p> <p>เคเจ</p> <p>เอกซทมง</p> <p>วายหา</p>	<p>2. ทานลองพิจารณาสัญลักษณ์ต่อไปนี้</p> <p>ถ้า Y_j แทนข้อมูล Y_1, Y_2, Y_3 แล้ว j แทนจำนวน 1, 2, 3</p> <p>K_i แทนข้อมูล K_1, K_2, K_3, K_4 แล้ว i แทนจำนวน 1, 2, 3, 4</p> <p>P_e แทนข้อมูล P_4, P_5, P_6 แล้ว e แทนจำนวน.....</p> <p>Q_j แทนข้อมูล Q_2, Q_4, Q_8 แล้ว j แทนจำนวน.....</p> <p>X_j แทนข้อมูล $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ แล้ว j แทนจำนวน.....</p>
<p>4, 5, 6</p> <p>2, 4, 8</p> <p>1, 2, 3, ..., N</p>	<p>3. เช่นเดียวกัน</p> <p>ถ้า j แทนจำนวน 1, 3, 5 แล้ว X_j แทนข้อมูล X_1, X_3, X_5</p> <p>j แทนจำนวน 7, 8, 9, 10 แล้ว X_j แทนข้อมูล.....</p> <p>j แทนจำนวน 90, 91, 92 แล้ว X_j แทนข้อมูล.....</p> <p>j แทนจำนวน 1, 2, 3, 4, 5 แล้ว K_j แทนข้อมูล.....</p> <p>i แทนจำนวน 7, 9, 11, 13 แล้ว Y_i แทนข้อมูล.....</p> <p>j แทนจำนวน 1, 2, 3, ..., N แล้ว X_j แทนข้อมูล.....</p> <p>เก่งมากถ้าหาตอบถูกหมด ไปรบกวนต่อไป</p>

<p>X_7, X_8, X_9, X_{10} X_{90}, X_{91}, X_{92} K_1, K_2, K_3, K_4, K_5 Y_7, Y_9, Y_{11}, Y_{13} $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$</p>	<p>4. สัญลักษณ์ Σ อ่านว่า "ซิกมา" ใช้แทน "ผลบวกของ" ΣK อ่านว่า "ซิกมา K" ใช้แทน "ผลบวกของ K" ΣX อ่านว่า "....." ใช้แทน "....." ΣY อ่านว่า "....." ใช้แทน "....." ΣP อ่านว่า "....." ใช้แทน "....."</p>
<p>ซิกมา X, ผลบวกของ X ซิกมา Y, ผลบวกของ Y ซิกมา P, ผลบวกของ P</p>	<p>5. ลองพิจารณาสัญลักษณ์เกี่ยวกับการบวกต่อไป</p> <ol style="list-style-type: none"> $\sum_{j=1}^3 X_j$ อ่านว่า "ซิกมา X_j, j แทนจำนวน 1 ถึง 3" ใช้แทน $X_1 + X_2 + X_3$ $\sum_{i=1}^5 X_i$ อ่านว่า "ซิกมา X_i, i แทนจำนวน 1 ถึง 5" ใช้แทน $X_1 + X_2 + X_3 + X_4 + X_5$ $\sum_{j=1}^4 X_j$ อ่านว่า "....." ใช้แทน..... $\sum_{i=1}^4 X_i$ อ่านว่า "....." ใช้แทน..... $\sum_{j=1}^5 K_j$ อ่านว่า "....." ใช้แทน.....
<p>3. ซิกมา X_j, j แทนจำนวน 1 ถึง 4, $X_1 + X_2 + X_3 + X_4$ 4. ซิกมา X_i, i แทนจำนวน 1 ถึง 4, $X_1 + X_2 + X_3 + X_4$ 5. ซิกมา K_j, j แทนจำนวน i 1 ถึง 5, $K_1 + K_2 + K_3 + K_4 +$ K_5</p>	<p>6. ถ้า $\sum_{j=1}^3 (X_j - Y_j) = (X_1 - Y_1) + (X_2 - Y_2) + (X_3 - Y_3)$</p> <ol style="list-style-type: none"> $\sum_{j=1}^2 (Y_j + Z_j) = (Y_1 + Z_1) + \dots$ $\sum_{j=1}^3 (aX_j - bY_j) = \dots$

<p>1. $Y_2 + Z_2$</p> <p>2. $(aX_1 - bY_1) + (aX_2 - bY_2)$ $+ (aX_3 - bY_3)$</p>	<p>7. 1. $\sum_{j=1}^4 X_j^2 = X_1^2 + X_2^2 + \dots$</p> <p>2. $\sum_{j=1}^3 (X_j^2 - Y_j) = (X_1^2 - Y_1) + \dots$</p> <p>3. $\sum_{j=1}^4 (X_j + Y_j^3) = \dots$</p>
<p>1. $X_3^2 + X_4^2$</p> <p>2. $(X_2^2 - Y_2) + (X_3^2 - Y_3)$</p> <p>3. $(X_1 + Y_1^3) + (X_2 + Y_2^3)$ $+ (X_3 + Y_3^3) + (X_4 + Y_4^3)$</p>	<p>8. 1. $\sum_{j=1}^N X_j = X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N$</p> <p>2. $\sum_{j=1}^M X_j = X_1 + X_2 + X_3 + \dots$</p> <p>3. $\sum_{j=1}^P X_j = \dots$</p>

1. X_M

2. $X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_P$

9. เพื่อให้มั่นใจยิ่งขึ้น โปรดลองทำอีกครั้ง ถาหากันทำถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ แสดงว่าท่านเข้าใจใจดี แต่ถาทำถูกต้องหมดทุกข้อ แสดงว่าท่านเข้าใจแจ่มแจ้งมาก

1. $\sum_{j=1}^2 P_j = \dots$

2. $\sum_{i=1}^3 Q_i = \dots$

3. $\sum_{j=1}^M A_j = \dots$

4. $\sum_{j=1}^{60} B_i = \dots$

5. $\sum_{j=1}^{100} X_j = \dots$

6. $\sum_{j=1}^2 (X_j - 2Y_j) = \dots$

7. $\sum_{j=1}^3 (2X_j - 5Y_j) = \dots$

8. $\sum_{j=1}^3 (X_j + Y_j - 5K_j) = \dots$

9. $\sum_{j=1}^4 (X_j^2 - Y_j) = \dots$

10. $\sum_{j=1}^{10} (X_j^3 - Y_j)^2 = \dots$

ถาหากันทำถูกต้องน้อยกว่า 8 ข้อ ขอให้ขอนไปอ่านกรอบที่ 5,6,7 และ 8 ใหม่ แล้วอ่านกรอบที่ 9 อีกครั้ง ก็จะช่วยให้ทำถูกต้องยิ่งขึ้น

1. $P_1 + P_2$
2. $Q_1 + Q_2 + Q_3$
3. $A_1 + A_2 + A_3 + \dots + A_M$
4. $B_1 + B_2 + B_3 + \dots + B_60$
5. $X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_{100}$
6. $(X_1 - 2Y_1) + (X_2 - 2Y_2)$
7. $(2X_1 - 5Y_1) + (2X_2 - 5Y_2) + (2X_3 - 5Y_3)$
8. $(X_1 + Y_1 - 5K_1) + (X_2 + Y_2 - 5K_2) + (X_3 + Y_3 - 5K_3)$
9. $(X_1^2 - Y_1) + (X_2^2 - Y_2) + (X_3^2 - Y_3) + (X_4^2 - Y_4)$
10. $(X_1^3 - Y_1)^2 + (X_2^3 - Y_2)^2 + (X_3^3 - Y_3)^2 + \dots + (X_{10}^3 - Y_{10})^2$

10. ในทำนองเดียวกัน เราสามารถเปลี่ยนจากรูปของการบวกใหญ่ในรูปสัญลักษณ์ของการบวกได้ เช่น

รูปของการบวก	สัญลักษณ์การบวก
$X_1 + X_2 + X_3 + X_4$	$= \sum_{j=1}^4 X_j$
$X_1 + X_2 + X_3 + X_4 + X_5$	$= \dots\dots\dots$
$X_1^2 + X_2^2 + X_3^2 + \dots + X_{10}^2$	$= \dots\dots\dots$

$\sum_{j=1}^5 X_j$ $\sum_{j=1}^{10} X_j^2$	<p>11. ท่านจะเปลี่ยนจากรูปของการบวกต่อไปนี้ ให้เป็นสัญลัษณ์การบวกใดอย่างไร ?</p> <p>1. $(X_1 - Y_1) + (X_2 - Y_2) + \dots + (X_8 - Y_8) = \dots$</p> <p>2. $f_1 X_1 + f_2 X_2 + f_3 X_3 + \dots + f_{20} X_{20} = \dots$</p> <p>3. $f_1 Y_1^3 + f_2 Y_2^3 + f_3 Y_3^3 + f_4 Y_4^3 = \dots$</p> <p>4. $f_1 X_1 Y_1 + f_2 X_2 Y_2 + f_3 X_3 Y_3 = \dots$</p> <p>เก่งมาก ถ้าท่านตอบถูกหมดทุกข้อ โปรดติดตามต่อไป</p>
<p>1. $\sum_{j=1}^8 (X_j - Y_j)$</p> <p>2. $\sum_{j=1}^{20} f_j X_j$</p> <p>3. $\sum_{j=1}^4 f_j Y_j^3$</p> <p>4. $\sum_{j=1}^3 f_j X_j Y_j$</p>	<p>12. เมื่อเรามีคะแนนสอบคนหนึ่ง คะแนนชื่อนี้จะมีแนวโน้มเข้าหาตัวกลางหรือตัวแทนบางค่า การหาคะแนนตัวที่เป็นตัวกลางหรือเป็นตัวแทนเรียกว่า "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง" (Measures of Central Tendency)</p> <p>ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean), มัชยฐาน (Median) และฐานนิยม (Mode) ต่างก็เป็นตัวกลางหรือตัวแทนของคะแนน ดังนั้นการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต, มัชยฐาน และฐานนิยม จึงเป็น "การวัด....."</p>
<p>ความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง</p>	<p>13. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือค่าที่ได้จากการนำผลบวกของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลนั้น</p> <p>ดังนั้น ถ้านำเอาผลบวกของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลชื่อนั้น ค่าที่ได้เรียกว่า</p> <p>"....."</p>

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	<p>14. \bar{x} (อ่านว่า เอกซบาร์) เป็นสัญลักษณ์แทนค่าเฉลี่ยเลขคณิต</p> $\bar{x} = \frac{\text{ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด}}{\dots\dots\dots}$
จำนวนข้อมูลทั้งหมด	<p>15. ในการสอบครั้งหนึ่งนักเรียนทำคะแนนได้ดังนี้</p> <p>7, 9, 12, 13, 17, 20</p> <p>ข้อมูลสุ่ม = 6 จำนวน</p> <p>ผลบวกของข้อมูล = 7 + 9 + 12 + 13 + 17 + 20 = 78</p> $\bar{x} = \frac{78}{6} = \dots\dots\dots$ <p>การหา \bar{x} ไม่ยากเลยใช่ไหม โปรดติดตามต่อไป</p>
13	<p>16. จากการสอบถามราคาข้าวสารชนิดหนึ่งจากร้านขายข้าวสาร 10 ร้าน</p> <p>ปรากฏว่าราคาข้าวสารทอดังเป็นดังนี้</p> <p>40, 41, 45, 51, 48, 45, 50, 42, 46, 52 บาท</p> <p>จงหาราคาข้าวสารเฉลี่ยทอดัง</p> <p>ข้อมูลสุ่ม = จำนวน</p> <p>ผลบวกของข้อมูลสุ่ม = บาท</p> $\bar{x} = \dots\dots\dots \text{บาท}$

<p>10 460 46</p>	<p>17. เพื่อให้ทานมันใจยิ่งขึ้น ลองทำโจทย์ข้างล่างนี้ดูสักครั้งหนึ่ง คาเฉลี่ยเลขคณิตบางครั้งเรียกสั้น ๆ ว่า "ค่าเฉลี่ย" 1. คะแนนที่ได้จากการสอบย่อยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน คนหนึ่ง เป็นดังนี้ 84, 91, 72, 68, 78, 87 คะแนนเฉลี่ยของการสอบย่อยทั้งหมด =</p> <p>2. นักวิทยาศาสตร์คนหนึ่งบันทึกผลการวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ของรูปทรงกระบอกไว้ดังนี้ 3.88, 4.09, 3.92, 3.97, 4.02, 3.95, 4.03, 3.92, 3.98 และ 4.06 นิ้ว ความยาวเฉลี่ยของเส้นผ่าศูนย์กลางรูปทรงกระบอกทั้งหมด = นิ้ว เก่งมากถ้าทานตอบถูกหมด ถ้าทานตอบผิดบ้างก็ไม่เป็นไร ไปรคยอนไปอานกรอมที่ 12, 13 และ 14 ใหม่ แล้วจึงลอง ทำกรอมที่ 17 อีกครั้งหนึ่ง เอาละ เมื่อทานเข้าใจแล้วไปรคยคความค่อไป</p>
<p>1. 80 2. 3.98</p>	<p>18. ถ้าเรามีข้อมูล $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ ข้อมูลทั้งหมด = N จำนวน ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด = $X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N$ เมื่อ $\bar{X} = \frac{\text{ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด}}{\text{จำนวนข้อมูล}}$ ดังนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>
<p>$\frac{X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N}{N}$</p>	<p>19. เมื่อ $\bar{X} = \frac{X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N}{N}$ เมื่อเปลี่ยน \bar{X} ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์ การบวกจะได้ $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>

$\frac{\sum_{j=1}^N X_j}{N}$	<p>20. เช่นเดียวกัน ท่านลองเขียนสูตรการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลต่อไปนี้ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์การบวก</p> <p>1. ข้อมูล $X_1, X_2, X_3, \dots, X_{15}$ $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p> <p>2. ข้อมูล $Y_1, Y_2, Y_3, \dots, Y_{10}$ $\bar{Y} = \dots\dots\dots$</p> <p>3. ข้อมูล $K_1, K_2, K_3, \dots, K_5$ $\bar{K} = \dots\dots\dots$</p>
$\frac{\sum_{j=1}^{15} X_j}{15}$ $\frac{\sum_{j=1}^{10} Y_j}{10}$ $\frac{\sum_{j=1}^5 K_j}{5}$	<p>21. พินิจว่ามีกี่คะแนนทุกฟังก์ชัน</p> <p>10, 10, 15, 15, 15, 16, 16, 17, 18, 20</p> <p>ผลรวมของคะแนน = $\dots\dots\dots$</p> <p>จำนวนคะแนน = $\dots\dots\dots$</p> <p>เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>
<p>152</p> <p>10</p> <p>15.2</p>	<p>22. คะแนน 10, 10, 15, 15, 15, 16, 16, 17, 18, 20 จะเห็นว่าคะแนน 10 ซ้ำกัน 2 จำนวน คะแนน 15 ซ้ำกัน 3 จำนวน คะแนน 16 ซ้ำกัน 2 จำนวน ส่วน 17, 18 และ 20 มีคะแนนละ 1 จำนวน</p> <p>ผลรวมของคะแนน = 152</p> <p>ผลรวมของคะแนนได้มาจากการเอาคะแนนทุกตัวบวกกัน คือ</p> <p>$10+10+15+15+15+16+16+17+18+20 = 152$</p> <p>หรือท่านอาจหาคะแนนได้ = $2(10)+3(15)+2(16)+1(17)+1(18)+1(20)$</p> <p>$= 20+45+32+17+18+20 = 152$</p>

จำนวนของคะแนน = 10 จำนวน ทานนับเอาได้

หรือทานอาจไขมาจกเอา $2+3+2+1+1+1 = 10$

$$\bar{x} = \frac{2(10)+3(15)+2(16)+1(17)+1(18)+1(20)}{2+3+2+1+1+1}$$

$$= \frac{152}{10} = 15.2$$

จำนวนของคะแนนแต่ละตัว ทานคงจำได้เราเรียกจากความถี่ (f) คั้งนั้น

- คะแนน 10 มีความถี่.....
- คะแนน 15 มีความถี่.....
- คะแนน 16 มีความถี่.....
- คะแนน 17 มีความถี่.....
- คะแนน 18 มีความถี่.....
- คะแนน 20 มีความถี่.....

2
3
2
1
1
1

23. เขียนให้อยู่ในรูปการแจกแจงความถี่ใดคั้งนี้

คะแนน(X)	ความถี่(f)	fX
10	2	2(10) = 20
15	3	3(15) = 45
16	2	2(16) = 32
17	1	1(17) = 17
18	1	1(18) = 18
20	1	1(20) = 20
$\sum_{j=1}^6 f_j = N = 10$		$\sum_{j=1}^6 f_j X_j = 152$

จำนวนข้อมูลทั้งหมด (N) หรือผลบวกของความถี่ ($\sum_{j=1}^6 f_j$) =

ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด $\sum_{j=1}^{10} X_j$ หรือผลบวกของความถี่คูณกับข้อมูลแต่ละตัว $(\sum_{j=1}^6 f_j X_j)$
 =

10 24. เมื่อ $N = 10$ และผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหรือ $\sum_{j=1}^6 f_j X_j = 152$
 152 เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$ (จำนวนเลข)

15.2 25. หาค่า $\bar{X} = \frac{152}{10} = 15.2$
 ถ้าเขียน \bar{X} ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์การบวก จะได้ว่า

$$\bar{X} = \frac{\sum_{j=1}^6 f_j X_j}{\sum_{j=1}^6 f_j}$$
 หรือ

$$\bar{X} = \frac{\sum_{j=1}^6 f_j X_j}{N}$$
 ลองพิจารณาตารางข้างล่างนี้

X	f	fX
8	2	16
9	2	18
10	2	20
11	1	11
12	3	36
N =		$\sum_{j=1}^6 f_j X_j = \dots\dots\dots$

จำนวนข้อมูลทั้งหมด (N) =

ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด =

<p>10 101</p>	<p>26. จากตารางในกรอบที่ 25 หาค่ารวมของข้อมูลทั้งหมด</p> $\left(\sum_{j=1}^5 f_j X_j \right) = \dots\dots\dots$ <p>เพราะว่าเป็นผลบวกของ X คูณกับความถี่หรือ..... (สัญลักษณ์) ของมัน</p> <p>เมื่อ $N = \sum_{j=1}^5 f_j = 10$</p> <p>และเมื่อ $\bar{X} = \frac{\sum_{j=1}^5 f_j X_j}{N}$</p> <p>ดังนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$ (จำนวน เลข)</p> <p>ถึงตอนนั้นแล้วการหา \bar{X} ยังไม่ยากเลยใช่ไหม ?</p> <p>ไปรบกวนต่อไป</p>
<p>101 f 10.1</p>	<p>27. เราลองมาช่วยกันพิจารณาหาสูตร \bar{X} ของข้อมูลที่มีความถี่จะเป็นอย่างไร ? ให้ f_1 เป็นความถี่ของข้อมูล X_1 f_2 เป็นความถี่ของข้อมูล X_2 เรื่อยไปจนถึง f_k เป็นความถี่ของข้อมูล X_k</p> <p>ผลรวมของข้อมูล = $f_1 X_1 + f_2 X_2 + f_3 X_3 + \dots + f_k X_k$</p> <p>= $\sum_{j=1}^k f_j X_j$</p> <p>จำนวนของข้อมูล = $f_1 + f_2 + f_3 + \dots + f_k$</p> <p>= $\sum_{j=1}^k f_j$</p>

ดังนั้น

$$\bar{X} = \frac{\sum_{j=1}^k f_j X_j}{\sum_{j=1}^k f_j}$$

$$= \frac{\sum_{j=1}^k f_j X_j}{N}$$

เมื่อ N คือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

โปรดอ่านกรอมนต่อไป

28. ลองพิจารณาตารางข้างล่างนอกกรอบนี้

X	f	fX
1	2
2	2
3	4
4	7
5	3
6	1
7	1
N =		$\sum_{j=1}^7 f_j X_j = \dots\dots$

การคำนวณหาค่า \bar{X} นั้น เราทราบแล้วว่าอันดับแรกที่สุด
เราต้องคำนวณหาค่า fX ของข้อมูลแต่ละตัวก่อน จึงหาค่า fX
แต่ละตัว แล้วเขียนลงในตาราง

<p>2,4,12, 28,15,6,7</p>	<p>29. เมื่อ fX ของข้อมูลแต่ละตัว คือ 2,4,12,28,15,6,7 จงเขียนค่า $\sum_{j=1}^7 f_j X_j$ ลงในตาราง</p>																					
<p>74</p>	<p>30. เมื่อ $\sum_{j=1}^7 f_j X_j = 74$ และ $N = \dots\dots\dots$ ดังนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>																					
<p>20 3.7</p>	<p>31. เพื่อให้ท่านมั่นใจยิ่งขึ้น ท่านลองทำข้อนี้ครั้งหนึ่ง</p> <table border="1" data-bbox="616 970 1301 1553"> <thead> <tr> <th>X</th> <th>f</th> <th>fX</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>21</td> <td>4</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>22</td> <td>1</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>23</td> <td>3</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>24</td> <td>1</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>25</td> <td>2</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td colspan="2">$N = \dots\dots\dots$</td> <td>$\sum_{j=1}^N f_j X_j = \dots\dots\dots$</td> </tr> </tbody> </table> <p>จงเขียนค่าดังต่อไปนี้ลงในตาราง</p> <ol style="list-style-type: none"> N fX แต่ละตัว $\sum_{j=1}^5 f_j X_j$ $\bar{X} = \dots\dots\dots$ 	X	f	fX	21	4	22	1	23	3	24	1	25	2	$N = \dots\dots\dots$		$\sum_{j=1}^N f_j X_j = \dots\dots\dots$
X	f	fX																				
21	4																				
22	1																				
23	3																				
24	1																				
25	2																				
$N = \dots\dots\dots$		$\sum_{j=1}^N f_j X_j = \dots\dots\dots$																				

- 1. 11
- 2. 84, 22, 69, 24, 50
- 3. 249
- 4. 22.6

32. กำหนดทำโจทย์ข้างล่างนี้ให้ แสดงว่าท่านเข้าใจ การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นอย่างดี

คะแนน(X)	f	fX
5	2
7	1
9	3
10	8
12	4
13	2
N =

จงเขียนสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง 1. ค่า $\sum_{j=1}^6 f_j X_j$
 และหา 3. $\bar{X} = \dots\dots\dots$

- 1. 10, 7, 27, 80, 48, 26
- 2. 198
- 3. 9.9

33. จากตารางในกรอบที่ 31 ถ้าเอา 20 ลบออกจาก X แต่ละตัว แล้วลองพิจารณาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของ X ที่ลบออกด้วย 20 จะเป็นอย่างไร ?

X	D=X-20	f	fD
21	1	4
22	2	1
23	3	3
24	4	1
25	5	2
N = 11		

ให้ D คือข้อมูลที่ใหม่ที่ได้จากเอา X ลบออกด้วย 20 ก่อนที่จะ-

คำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ลบออกจากตัวคงที่ (คือ 20) ของหาค่าที่ไถ่จาก f คูณกับ D หรือเขียนย่อ ๆ ว่า fD และจึงหาค่า $\sum_{j=1}^5 f_j D_j$ จึงคำนวณหา

1. fD แต่ละตัว
2. $\sum_{j=1}^5 f_j D_j$

4
2
9
4
10
29

34. หลังจากที่ได้ลบออกจาก 20 แล้ว ค่า D แต่ละตัวที่ไถ่คือข้อมูลใหม่ นั่นเอง เขียนใหม่ไถ่ดังนี้

D=(X-20)	f	fD
1	4	4
2	1	2
3	3	9
4	1	4
5	2	10
N = 11		$\sum_{j=1}^5 f_j D_j = 29$

ศูนย์วิทยุทั่วยาค
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถ้าให้ \bar{D} แทนค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ลบออกจากตัวคงที่

สูตร
$$\bar{D} = \frac{\sum_{j=1}^N f_j D_j}{N}$$

แทนค่า $\bar{D} = \dots\dots\dots$

$= \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

<p>$\frac{29}{11}$ 2.6</p>	<p>35. แต่จากกรอบที่ 31 ที่นำมาเราทราบราคาเฉลี่ยเลขคณิตจริง ๆ ของข้อมูลชุดนี้ $(\bar{X}) = 22.6$ หรือ $\bar{X} = 20 + 2.6$ $= 20 + \dots\dots\dots$ (สัญลักษณ์)</p>																					
<p>\bar{D}</p>	<p>36. จาก $\bar{X} = 20 + \bar{D}$ 20 คือค่าคงที่ที่นำมาลบออกจากข้อมูลแต่ละตัว และ \bar{D} คือค่าเฉลี่ยเลขคณิตใหม่ที่ได้ออกจากข้อมูลลบออกจากค่าคงที่ ดังนั้นเราสามารถสรุปได้ว่า ถ้าเราเอาค่าคงที่นำมาลบออกจากข้อมูลแต่ละตัว ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนั้น (ชุดเดิม) จะเท่ากับ ค่าคงที่บวกกับ.....</p>																					
<p>ค่าเฉลี่ยเลขคณิตใหม่ที่ได้ออกจากข้อมูล ลบออกจากค่าคงที่</p>	<p>37</p> <table border="1" data-bbox="659 1132 1188 1688"> <thead> <tr> <th>X</th> <th>f</th> <th>fX</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>7</td> <td>1</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>1</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>1</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>10</td> <td>1</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>12</td> <td>3</td> <td>36</td> </tr> <tr> <td colspan="2">N = 7</td> <td>$\sum_{j=1}^5 f_j \cdot X_j = 70$</td> </tr> </tbody> </table> <p>$\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>	X	f	fX	7	1	7	8	1	8	9	1	9	10	1	10	12	3	36	N = 7		$\sum_{j=1}^5 f_j \cdot X_j = 70$
X	f	fX																				
7	1	7																				
8	1	8																				
9	1	9																				
10	1	10																				
12	3	36																				
N = 7		$\sum_{j=1}^5 f_j \cdot X_j = 70$																				

10

38. จากกรอบที่ 37 ถ้าเอาข้อมูลแต่ละตัว คือ X แต่ละตัวลบออกด้วย
ค่าคงที่ในนั้นจะเอา 9 ลบออก

X	$D = (X - 9)$	f	fD
7	$(7 - 9) = \dots\dots\dots$	1	$\dots\dots\dots$
8	$(8 - 9) = \dots\dots\dots$	1	$\dots\dots\dots$
9	$(9 - 9) = \dots\dots\dots$	1	$\dots\dots\dots$
10	$(10 - 9) = \dots\dots\dots$	1	$\dots\dots\dots$
12	$(12 - 9) = \dots\dots\dots$	3	$\dots\dots\dots$
		$N = \dots\dots\dots$	$\sum_{j=1}^5 f_j D_j = \dots\dots\dots$

จงหาสิ่งต่อไปนี้ โดยเขียนค่าลงในตาราง

1. D แต่ละตัว
2. fD ($f \times D$) แต่ละตัว
3. $\sum_{j=1}^5 f_j D_j$

1. -2, -1, 0, 1, 3
2. -2, -1, 0, 1, 9
3. 7

39. เมื่อ $\sum_{j=1}^5 f_j D_j = 7$ และ $N = 7$

เมื่อ
$$\bar{D} = \frac{\sum_{j=1}^5 f_j D_j}{N}$$

ดังนั้น $\bar{D} = \dots\dots\dots$ (จำนวนเต็ม)

1	<p>40. ค่าคงที่ที่นำมาลบออกคือ 9, $\bar{D} = 1$</p> <p>จาก $\bar{X} = \text{ค่าคงที่} + \bar{D}$</p> <p>เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$ (จำนวนเลข)</p>
10	<p>41. ถ้าให้ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ เป็นข้อมูล N จำนวน แล้วเอาค่าคงที่ A ลบออกทุกตัว เราจะได้ข้อมูลชุดใหม่เป็น $(X_1 - A), (X_2 - A), (X_3 - A), \dots, (X_N - A)$</p> <p>ให้ \bar{D} แทนค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ลบออกด้วยค่าคงที่ A</p> $\bar{D} = \frac{(X_1 - A) + (X_2 - A) + (X_3 - A) + \dots + (X_N - A)}{N}$ $= \frac{(X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N) - (A + A + A + \dots + N \text{ ตัว})}{N}$ $= \frac{\sum_{j=1}^N X_j - NA}{N}$ $= \frac{\sum_{j=1}^N X_j}{N} - \frac{NA}{N}$ $= \bar{X} - A$ <p>เมื่อ $\bar{D} = \bar{X} - A$</p> <p>เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>

A + \bar{D}

42. ผลการสอบย่อยวิชาสถิติของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้

คะแนน	f	D = (X - 5)	fD
2	1
3	1
4	2
5	5
6	7
7	3
9	1
N =		$\sum_{j=1}^7 f_j D_j = \dots\dots$	

จงเขียนค่าดังต่อไปนี้ลงในตาราง

1. D แต่ละตัว

2. fD แต่ละตัว

3. $\sum_{j=1}^7 f_j D_j$

แล้วคำนวณหา

4. $\bar{D} = \dots\dots\dots$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>1. -3,-2,-1, 0,1,2,4</p> <p>2. -3,-2,-2, 0,7,6,4</p> <p>3. 10</p> <p>4. .5</p>	<p>43. เมื่อ $\bar{D} = .5$ ตัวคงที่ = 5 . $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>
<p>5.5</p>	<p>44. การคำนวณหา \bar{X} จากข้อมูลที่แจกแจงเป็นกลุ่ม (grouped data) อันดับแรกที่สุดหาของพิจารณาว่า ข้อมูลตัวใดในแต่ละชั้นจะเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของข้อมูลในชั้นนั้น เช่น ในชั้น 16 - 20 ข้อมูลที่อยู่ในชั้นนั้นคือ 16, 17, 18, 19, 20 ตัวแทนที่ดีที่สุด ของข้อมูลในแต่ละชั้นคือจุดกึ่งกลางชั้น (Midpoint) จุดกึ่งกลางชั้นของ 16 - 20 คือ.....</p>
<p>18</p>	<p>45. จุดกึ่งกลางชั้นของ 1 - 5 คือ 1 - 6 คือ</p>
<p>3</p> <p>3.5</p>	<p>46. 3 เป็นจุดกึ่งกลางชั้นของ 1 - 5 3.5 เป็นจุดกึ่งกลางชั้นของ 1 - 6 ดังนั้น 3 และ 3.5 จึงเป็น..... ที่กึ่งกลางของ 1 - 5 และ 1 - 6 ตามลำดับ</p>

ตัวแทน

47.

ชั้นอายุ	f	X
10 - 12	2
13 - 15	1
16 - 18	2
19 - 21	6
22 - 24	2
25 - 27	4
28 - 30	2

จงเขียนจุดกึ่งกลางของแต่ละชั้นลงในตาราง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11

14

17

20

23

26

29

48. เนื่องจากจุดกลางชั้นเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของข้อมูลในแต่ละชั้น
 ดังนั้นในการหา \bar{X} ของข้อมูลที่แจกแจงความถี่เป็นกลุ่มจึงใช้
 จุดกลางชั้นแทนข้อมูลในแต่ละชั้น

ชั้นข้อมูล	f	X	fX
10 - 12	2	11
13 - 15	1	14
16 - 18	2	17
19 - 21	6	20
22 - 24	2	23
25 - 27	4	26
28 - 30	2	29
N=.....		$\sum_{j=1}^7 f_j X_j = \dots\dots\dots$	

ท่านลองคำนวณหาค่าของสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง

1. fX ของแต่ละชั้น

2. $\sum_{j=1}^7 f_j X_j$

3. N แลวคำนวณหา

4. $\bar{X} = \dots\dots\dots$

ถ้าท่านหาได้ถูกต้องนี้หมายความว่าท่านเรียนได้เร็วมาก โปรดอ่านต่อไป

ศูนย์วิทยพัชร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 1. 22, 14, 34, 120
46, 104, 58
- 2. 398
- 3. 19
- 4. 20.9

49. จากผลการสอบของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้

ชั้นคะแนน	f	X	fX
20 - 22	3
23 - 25	2
26 - 28	4
29 - 31	3
32 - 34	2
N =			$\sum_{j=1}^5 f_j X_j = \dots\dots\dots$

จงหาค่าสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง

- 1. N
- 2. จุดกึ่งกลางชั้น (X) แต่ละตัว
- 3. fX แต่ละตัว

- 1. 14
- 2. 21, 24, 27, 30, 33
- 3. 63, 48, 108, 90, 66

50. $\sum_{j=1}^5 f_j X_j$ คือผลรวมของผลคูณทั้งหมด เมื่อหาหน้า f คูณกับ X แต่ละตัวแล้วจากตารางในกรอบที่ 49

$\sum_{j=1}^5 f_j X_j = \dots\dots\dots$

375

51. เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$

26.8

52. ให้นิยามที่เราสามารถหา \bar{X} โดยเอาตัวคองที่มวลออกจากข้อมูลแต่ละตัวก็ได้

ไว้กรณีที่ถูกกลางชั้นเป็นตัวแทนของข้อมูล เราก็สามารถเอาตัวคองที่ไปออกจากจุดกลางชั้นได้ เราจะลองทำดูโดยให้ 20 เป็นตัวคองของเรา

ชั้นคะแนน	f	X	D=(X-20)	fD
20 - 22	3	21
23 - 25	2	24
26 - 28	4	27
29 - 31	3	30
32 - 34	2	33
N=.....			$\sum_{j=1}^5 f_j D_j = \dots\dots\dots$	

จงเติมสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง

1. D แต่ละตัวคืออะไร
2. fD แต่ละตัวคืออะไร
3. $\sum_{j=1}^5 f_j D_j$ มีค่าเท่าไร

1. 1, 4, 7, 10, 13
2. 3, 8, 28, 30, 26
3. 95

53. เมื่อ $\sum_{j=1}^5 f_j D_j = 95$ และ $N = 14$
 ดังนั้น $\bar{D} = \dots\dots\dots$

6.8 54. ถ้าต้องการ \bar{X} จริง ๆ เราจะคงเอา 20 มา.....
 (ลบ/บวก) กับ \bar{D}
 เพราะฉะนั้น $\bar{X} = \dots\dots\dots$

มหก 26.8 55.

ชั้นข้อมูล	f	X	D=(X-20)	fD
10 - 12	2	11
13 - 15	1	14
16 - 18	2	17
19 - 21	6	20
22 - 24	2	23
25 - 27	4	26
28 - 30	2	29
N=19		$\sum_{j=1}^7 f_j D_j = \dots\dots\dots$		

จงเติมสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง

1. ค่าของ D แต่ละตัว
2. ค่าของ fD แต่ละตัว
3. ค่าของ $\sum_{j=1}^7 f_j D_j$

<p>1. -9, -6, -3, 0, 3, 6, 9</p> <p>2. -18, -6, -6, 0, 6, 24,</p> <p>18</p> <p>3. 18</p>	<p>56. เมื่อ $\sum_{j=1}^7 f_j D_j = 18$ และ $N = 19$</p> <p>เพราะฉะนั้น $\bar{D} = \dots\dots\dots$ (หาคณิณม 1 ค่ำแหนง)</p>
<p>0.9</p>	<p>57. จกการางในกรอม 55</p> <p>ควคงท =</p>
<p>20</p>	<p>58. เมื่อ $\bar{D} = 0.9$</p> <p>ควคงท = 20</p> <p>$\bar{X} = \dots\dots\dots$</p> <p>ขณะนทานเรขนรฐห \bar{X} นกนแลว ยงมฐห \bar{X}</p> <p>ทงยขนไปอก โปรคคคกตามทอไป</p>
<p>20.9</p>	<p>59. ขนขอมุด 20 - 22</p> <p>มีขีดจกคณ (Upper limit) =</p> <p>ขีดจกคกลาง (lower limit) =</p> <p>อเนครภคชน (class interval) =</p>

ศูนย์วิจัยสุขภาพกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

60. หันจะลองสร้างตารางเพิ่มนอกของหนึ่ง กอของ d โดย d ไคมา
 าก D ใหญ่ แลละตัวหารควยอันตรภาคชั้น หรือ $d = \frac{D}{i}$ นนเอง

22.5

19.5

3

ชั้นขอมูล	f	X	D (X-20)	$\bar{d} = \frac{D}{i}$	fd
10 -- 12	2	11	-9	-3	-6
13 -- 15	1	14	-6	-2	-2
16 -- 18	2	17	-3	-1	-2
19 -- 21	6	20	0	0	0
22 -- 24	2	23	3	1	2
25 -- 27	4	26	6	2	8
28 -- 30	2	29	9	3	6
N=19					$\sum_{j=1}^7 f_j d_j = 6$

$$\bar{d} = \frac{\sum_{j=1}^7 f_j d_j}{N} = \dots \dots \dots \text{(ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)}$$

.3

61. เราทราบว \bar{X} ของขอมูลนี้ = 20.9

และ $i = 3$

หรือ $\bar{X} = 20 + .9$

= 20 + 3 (.3)

= 20 + \dots \dots \dots \text{(สัญลักษณ์)}

id

62. จงนิยามให้ A เป็นค่าวงที่นำมาลบออกจากข้อมูล

$$d = \frac{D}{i} = \frac{X - A}{i}$$
 และ \bar{d} เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตใหม่

$$\bar{X} = A + \dots\dots\dots$$
 (สัญลัษณ์)

id

63. ถ้าเราเลือกเอาข้อมูลหรือค่าแทนของ ข้อมูลใดค่าหนึ่งที่เหมาะสม เป็น
 ค่าคงที่นำมาลบออกจากข้อมูลจะทำให้เราคำนวณสะดวกขึ้น เช่น
เลือกข้อมูลค่าที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด หรือ ค่าที่มีความมากที่สุด
 จากตารางข้างล่างนี้ ควรเลือก 27 เป็นค่าคงที่ เพราะ 27
 เป็นข้อมูลที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด และมีความถี่สูงสุด

ชั้นข้อมูล	f	X	D=X-27	$d = \frac{X - 27}{i}$	fd
20 - 22	3	21	-6
23 - 25	2	24	-3
26 - 28	4	27	0
29 - 31	3	30	3
32 - 34	2	33	6
N=14					$\sum_{j=1}^5 f_j d_j = \dots\dots\dots$

i =

3

64. จงหาสิ่งต่อไปนี้ แล้วเขียนลงในตาราง
 1) ค่า \bar{d} แต่ละตัว
 2) ค่า $f\bar{d}$ แต่ละตัว

<p>1. -2, -1, 0, 1, 2</p> <p>2. -6, -2, 0, 3, 4</p>	<p>65. เมื่อแทนค่า d และ fd แต่ละแถว จงคำนวณหา</p> $\sum_{j=1}^5 f_j d_j = \dots\dots\dots$
<p>-1</p>	<p>66.</p> $\bar{d} = \frac{\sum_{j=1}^5 f_j d_j}{N}$ <p>= $\dots\dots\dots$ (ทศนิยม 3 ตำแหน่ง)</p>
<p>-0.071</p>	<p>67. เมื่อ $\bar{d} = -0.071$</p> <p>$i = 3$</p> <p>ดังนั้น $i\bar{d} = \dots\dots\dots$</p>
<p>-0.213</p>	<p>68. เมื่อ $i\bar{d} = -0.213$</p> <p>และค่าคงที่ = 27</p> <p>เพราะฉะนั้น $\bar{x} = 27 + (-0.213)$</p> <p>= $\dots\dots\dots$ (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)</p>

26.8

69. เพื่อให้ทานมันใจยิ่งขึ้น ท่านลองทำคู่อีกครั้งหนึ่ง จงเขียนค่า X และค่า d ลงในตาราง

นำหนัก(ก.ก.)	f	X	$D = (X-A)$	$d = \frac{X-A}{i}$	fd
41 - 44	2
45 - 48	3
49 - 52	9
53 - 56	5
57 - 60	2
	$\Sigma = \dots$				$\sum_{j=1}^5 f_j d_j = \dots$

42.5

46.5

50.5

54.5, 58.5

70. การเลือกตัวกลางที่เหมาะสมนเราของเลือกขอมูลตัวที่อยู่กึ่งกลางของ
ขอมูลทั้งหมด หรือตัวที่มีความถี่มากที่สุดจากตารางในกรอบที่ 69
ตัวกลางที่เหมาะสม =

50.5

71. ค่า d แต่ละตัวคือ

-2, -1, 0, 1, 2

72. ค่า fd แต่ละตัวคือ

-4, -3, 0, 5, 4

73. $\sum_{j=1}^5 f_j d_j = \dots$

2 74. คำนวณ \bar{d} = (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)
 id =

0.10 75. เพราะฉะนั้น \bar{X} =
 .40

50.9 76.

คะแนน	f	X	$d = \frac{X - A}{i}$	fd
1 - 5	2	3
6 - 10	3	8
11 - 15	10	13
16 - 20	9	18
21 - 25	4	23
N=28				$\sum_{j=1}^5 f_j \cdot d_j = \dots\dots\dots$

จากการแจกแจงเลือกค่าคงที่ที่เหมาะสม (A) เองเอง โดยเลือกจากจุดกึ่งกลางชั้นที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด หรือค่าที่มีความเบี่ยงเบนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

แล้วจึงคำนวณหา

\bar{X} =

14.8

71.

คะแนน	f	X	$d = \frac{X - A}{i}$	fd
50 - 59	9
60 - 69	16
70 - 79	15

จากตาราง $\bar{X} = \dots\dots\dots$

66

78. ข้อมูลชุดหนึ่งเป็น 3, 5, 6, 7, 9

$$\bar{X} = \frac{30}{5} = 6$$

ถ้าหาข้อมูลแต่ละค่าทางแล้วลบออกด้วย \bar{X} ที่ได้เรียกว่า ส่วนเบี่ยงเบน

X	$X - \bar{X}$
3	$(3 - 6) = \dots\dots\dots$
5	$(5 - 6) = \dots\dots\dots$
6	$(6 - 6) = \dots\dots\dots$
7	$(7 - 6) = \dots\dots\dots$
9	$(9 - 6) = \dots\dots\dots$
$\sum_{j=1}^5 (X_j - \bar{X}) = \dots\dots\dots$	

จงเขียนส่วนเบี่ยงเบน $(X - \bar{X})$ แต่ละตัวลงในตาราง

<p>-3 -1 0 1 3</p>	<p>79. ส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลน้อยกว่า \bar{X} จะมีค่าเป็น.....(บวก/ลบ) ส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลมากกว่า \bar{X} จะมีค่าเป็น.....(บวก/ลบ) ส่วนเบี่ยงเบนที่มีค่าเป็นบวกและมีค่าเป็นลบมีขนาด.....(เท่ากัน/ไม่เท่ากัน)</p>
<p>ลบ บวก เท่ากัน</p>	<p>80. เมื่อส่วนเบี่ยงเบนที่มีค่าเป็นลบมีค่าเท่ากับส่วนเบี่ยงเบนที่มีค่าเป็นบวก ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนหรือ $\sum_{j=1}^5 (X_j - \bar{X}) = \dots\dots\dots$ (จำนวนเลข)</p>
<p>0</p>	<p>81. ถ้าเรามีข้อมูล $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ ทานคงจำสูตร $\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>
<p>$\frac{\sum_{j=1}^N X_j}{N}$</p>	<p>82. เมื่อ $\bar{X} = \frac{\sum_{j=1}^N X_j}{N}$ ดังนั้น $N\bar{X} = \dots\dots\dots$</p>
<p>$\sum_{j=1}^N X_j$</p>	<p>83. จากกรอบที่ 81 เมื่อข้อมูลคือ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ ส่วนเบี่ยงเบน แต่ละตัวคือ $(X_1 - \bar{X}), (X_2 - \bar{X}), (X_3 - \bar{X}), \dots, (X_N - \bar{X})$. ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนคือ.....</p>

$(X_1 - \bar{X}) + (X_2 - \bar{X}) +$ $(X_3 - \bar{X}) + \dots$ $+ (X_N - \bar{X})$	<p>84. ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบน = $(X_1 - \bar{X}) + (X_2 - \bar{X}) + (X_3 - \bar{X}) + \dots + (X_N - \bar{X})$</p> $= \sum_{j=1}^N X_j - N\bar{X}$ <p>จากกรอบที่ 82 $\sum_{j=1}^N X_j = \dots\dots\dots$</p>
$N\bar{X}$	<p>85. เมื่อ $\sum_{j=1}^N X_j = N\bar{X}$</p> <p>ดังนั้นผลรวมของส่วนเบี่ยงเบน = $\sum_{j=1}^N X_j - N\bar{X}$</p> $= N\bar{X} - N\bar{X}$ $= \dots\dots\dots (\text{จำนวนเลข})$
<p>0</p>	<p>86. ดังนั้น เราสรุปได้ว่า ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลจาก \bar{X} จะมีค่าเท่ากับ 0 เสมอ หรือเขียนเป็นสัญลักษณ์การบวกได้ว่า</p> $\sum_{j=1}^N (X_j - \bar{X}) = \dots\dots\dots \text{เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของค่าเฉลี่ย}$ <p>เลขคณิต</p>
<p>0</p>	<p>87. \bar{X} ของคะแนน 1, 3, 8, 8, = $\dots\dots\dots$</p> <p>\bar{X} ของคะแนน 4, 4, 5, 6, 8, 15 = $\dots\dots\dots$</p>

<p>5</p> <p>7</p>	<p>88. \bar{X} ของคะแนน 1,3,8,8 = 5</p> <p>\bar{X} ของคะแนน 4,4,5,6,8,15 = 7</p> <p>ถ้าเราต้องการหา \bar{X} รวมของคะแนน 2 ชุดนี้ เราทำได้โดยเอาคะแนนทุกตัวบวกกัน แล้วหารด้วย จำนวนข้อมูลทั้งหมด</p> $\bar{X} \text{ รวม} = \frac{1+3+8+8+4+4+5+6+8+15}{4+6}$ $= \dots\dots\dots$
<p>6.2</p>	<p>89. \bar{X} รวม = $\frac{62}{10} = 6.2$</p> <p>ลองพิจารณาการหา \bar{X} รวมอีกกริ่งหนึ่ง</p> $\bar{X} \text{ รวม} = \frac{(4 \times 5) + (6 \times 7)}{4 + 6}$ $= \dots\dots\dots$
<p>6.2</p>	<p>90. ถ้าให้ \bar{X}_1 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนชุดที่ 1</p> <p>\bar{X}_2 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนชุดที่ 2</p> <p>ดังนั้น $\bar{X}_1 = 5$</p> <p>$\bar{X}_2 = 7$</p> $\therefore \frac{\bar{X}_1 + \bar{X}_2}{2} = \dots\dots\dots$ <p>เราพบว่า $\frac{\bar{X}_1 + \bar{X}_2}{2}$ มีค่า.....(เท่ากับ/ไม่เท่ากับ) \bar{X} รวมของคะแนนทั้ง 2 ชุด</p>

<p>6</p> <p>ไม่เท่ากับ</p>	<p>91. คำนวณ ถ้าเรามีข้อมูลอยู่ 2 ชุด</p> <p>\bar{X}_1 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดที่ 1</p> <p>\bar{X}_2 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดที่ 2</p> <p>N_1 เป็นจำนวนข้อมูลชุดที่ 1</p> <p>N_2 เป็นจำนวนข้อมูลชุดที่ 2</p> <p>\bar{X} รวมของข้อมูลทั้งสองชุด = $\frac{N_1\bar{X}_1 + N_2\bar{X}_2}{N_1 + N_2}$</p> <p>= $\frac{\sum_{j=1}^2 N_j \bar{X}_j}{\dots\dots\dots}$</p> <p>(สัญลักษณ์การบวก)</p>
<p>$\sum_{j=1}^k N_j$</p>	<p>92. ถ้า $\bar{X}_1, \bar{X}_2, \bar{X}_3, \dots, \bar{X}_k$ เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดที่ 1, 2, 3, ..., k ตามลำดับ</p> <p>$N_1, N_2, N_3, \dots, N_k$ เป็นจำนวนข้อมูลชุดที่ 1, 2, 3, ..., k ตามลำดับ</p> <p>\bar{X} รวม = $\frac{N_1\bar{X}_1 + N_2\bar{X}_2 + N_3\bar{X}_3 + \dots + N_k\bar{X}_k}{N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_k}$</p> <p>= $\dots\dots\dots$ (สัญลักษณ์การบวก)</p>

$\frac{\sum_{j=1}^k N_j \bar{X}_j}{\sum_{j=1}^k N_j}$	<p>93. ถ้า $\bar{X}_1 = 20$ $N_1 = 7$ $\bar{X}_2 = 22$ $N_2 = 4$ $\bar{X}_3 = 24$ $N_3 = 5$</p> <p>จาก \bar{X} รวม = $\frac{\sum_{j=1}^3 N_j \bar{X}_j}{\sum_{j=1}^3 N_j}$</p> <p>แทนค่า \bar{X} รวม = (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)</p>
<p>21.75</p>	<p>94. ถ้า $\bar{X}_1 = 10$ $N_1 = 6$ $\bar{X}_2 = 14$ $N_2 = 6$</p> <p>\bar{X} รวม =</p>
<p>12</p>	<p>95. จากกรอขที่ 94 $N_1 = N_2 = 6$ และ \bar{X} รวม = $\frac{6(10) + 6(14)}{6 + 6}$ $= \frac{6(10 + 14)}{6(2)}$ $= \frac{10 + 14}{2} = 12$</p> <p>ถ้าเรามี \bar{X}_1 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดที่ 1 \bar{X}_2 เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดที่ 2 N_1 เป็นจำนวนข้อมูลชุดที่ 1 N_2 เป็นจำนวนข้อมูลชุดที่ 2</p> <p>\bar{X} รวม = $\frac{\bar{X}_1 + \bar{X}_2}{2}$ โดดตอเมื่อ $N_1 = N_2$ เท่านั้น</p> <p>โปรดกรอกรอต่อไป</p>

96. ถ้าวัดค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนสองห้อง
 นักเรียนห้อง ก. และ ข. สอบวิชาเดียวกันพร้อมกัน
 ปรากฏว่านักเรียนห้อง ก. ได้คะแนนเฉลี่ยเลขคณิต 30 คะแนน
 ส่วนนักเรียนห้อง ข. ได้คะแนนเฉลี่ยเลขคณิต 35 คะแนน
 ถ้าวัดค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบของนักเรียนทั้งสองห้องรวมกัน

เมื่อ \bar{X} รวม = $\frac{N_1\bar{X}_1 + N_2\bar{X}_2}{N_1 + N_2}$ หรือ $\frac{\sum_{j=1}^2 N_j \bar{X}_j}{\sum_{j=1}^2 N_j}$

ดังนั้น \bar{X} รวม =(จำนวนเลข)

32.2

97. คะแนนจากการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน 3 ห้อง มีดังนี้
 ห้อง ก. 7, 12, 15, 10, 11
 ห้อง ข. 3, 7, 7, 9, 4, 6, 15
 ห้อง ค. 5, 3, 12, 8, 9, 10, 12, 8
 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของนักเรียนทั้ง 3 ห้อง รวมกัน
 = (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>8.65</p>	<p>98. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ไข่มากในชีวิตประจำวัน และในทางสถิติ เพราะ เป็นค่าที่ igma จากข้อมูลทุกจำนวน แต่ค่าเฉลี่ยเลขคณิตมักชอบบงพรอง ในกรณีที่มีข้อมูลบางค่า แตกต่างจากข้อมูลตัวอื่นมาก เช่น</p> <p>คะแนนของเก็ก 5 คน มี 20, 20, 20, 20, 100</p> $\bar{x} = 36$ <p>ถ้าเรามองคะแนนทั้งหมดแล้ว \bar{x} น่าจะเท่ากับ 20 แต่คะแนน 100 ทำให้ \bar{x} มากกว่า 20 ถึง 16 คะแนน</p> <p>ดังนั้นค่าเฉลี่ยเลขคณิตจึงเป็นตัวแทนที่ไม่ดี ในกรณีนี้ ควรจะใช้ ตัวแทนแบบมัธยฐานจะดีกว่า</p> <p>โปรดติดตามเรื่องเกี่ยวกับตัวแทนแบบมัธยฐานต่อไป</p>
	<p>99. <u>มัธยฐาน</u> (Median) คือค่าที่มตำแหน่งอยู่ระหว่างกลาง ของข้อมูล ทั้งหมด เมื่อไ้เรียงค่าของข้อมูล จากค่าน้อยที่สุดไปหาค่ามากที่สุด หรือจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด</p> <p>สัญลักษณ์ที่ใช้แทนมัธยฐานคือ Mdn. (อ่านว่า Median)</p>
	<p>100. ถ้าเราเรียงคะแนนจากน้อยไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อย คะแนน ที่อยู่กึ่งกลางของคะแนนทั้งหมด เรียกว่า.....</p>
<p>มัธยฐาน</p>	<p>101. พิจารณามัธยฐานของคะแนน 9, 7, 12, 10, 3</p> <p>เรียงคะแนนจากน้อยไปหามาก</p> <p>ค่าที่อยู่กึ่งกลางของคะแนนทั้งหมดคือ</p> <p>ดังนั้น Mdn. =</p>

<p>3,7,9,10,12</p> <p>9</p> <p>9</p>	<p>102. ลองหามัธยฐานของข้อมูล 5,2,20,15,10,12</p> <p>เรียงข้อมูลจากน้อยไปหามาก.....</p> <p>ค่าที่อยู่กึ่งกลาง ของ ข้อมูลทั้งหมดมี 2 จำนวน คือ 10 และ 12 ดังนั้น</p> <p>ค่าที่อยู่กึ่งกลาง ข้อมูลทั้งหมด = $\frac{10+12}{2} = \dots\dots\dots$</p>
<p>2,5,10,12,15,</p> <p>20</p> <p>11</p>	<p>103. คั้งนั้ถาข้อมูลมีจำนวนเป็นคี่ เช่น 5 จำนวน จะมีข้อมูลที่อยู่ตรงกลางพอดี เป็นมัธยฐาน แต่ถาข้อมูลมีจำนวนเป็นคู่ เช่น 6 จำนวนจะตองนำเอา ข้อมูลที่อยู่ตรงกลางมาเฉลี่ย (บวกกันแล้วหารด้วย 2) เพื่อให่หาค่าเข้าใจกับขงนั้ ไปรคดองทำโจทยขางลางนั้</p> <p>1. คะแนน 10,25,14,15,11,26,15 Mdn. =</p> <p>2. คะแนน 40,45,30,34,35,42,43,35 Mdn. =</p> <p>3. ข้อมูล 12,14,16,15,15,10,17 Mdn. =</p> <p>4. ความสูงของเด็ก 11 คน เป็นคั้งนั้</p> <p>150,145,140,142,156,150,150,</p> <p>160,154,148,151. Mdn. = ซม.</p> <p>5. นำ้หนักของนักเรียน 7 คนเป็นคั้งนั้</p> <p>45,39,40,46,42,43,7 กก. Mdn. = กก.</p> <p>ถาหาค่าที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลขงนั้จะพบว่ค่าที่อยู่กึ่งกลางมี 2 ค่า คือ 40 และ 42 ดังนั้นค่าที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลขงนั้จะเท่ากับค่าเฉลี่ยของค่าที่อยู่กึ่งกลางทั้งสองค่านี้</p>
<p>1. 15</p> <p>2. 37.5</p> <p>3. 15</p> <p>4. 150</p> <p>5. 42</p>	<p>104. หาค่าที่อยู่กึ่งกลางหรือมัธยฐานของข้อมูลต่อไปนี้ หรือ 50% ที่อยู่เหนือมัธยฐาน และมีข้อมูลอยู่..... หรือ</p> <p>ที่อยู่ต่ำกว่ามัธยฐาน</p>

ครึ่งหนึ่ง
50 %

105. คะแนน 10, 25, 14, 15, 11, 26, 15

เรียงจากน้อยไปหามาก 10, 11, 14, 15, 16, 25, 26

ตำแหน่งที่ 1 2 3 4 5 6 7

จงเขียนคะแนนของคุณในรูปของตารางแจกแจงความถี่

คะแนน	f	ความถี่สะสม (cf)
10	1	1
11	1	2
14	1	3
15	1	4
16	1	5
25	1	6
26	1	7
N = 7		

แสดงว่า ความถี่สะสมยกตัวอย่าง ของคะแนนตนเอง

11 ตรงกับตำแหน่งที่ 2

14 ตรงกับตำแหน่งที่

25 ตรงกับตำแหน่งที่

3 6	<p>106. จากตารางในกรอบ 105</p> <table border="0"> <tr> <td>มีคะแนนต่ำกว่า 11</td> <td>อยู่</td> <td>2</td> <td>จำนวน</td> </tr> <tr> <td>มีคะแนนสูงกว่า 11</td> <td>อยู่</td> <td>5</td> <td>จำนวน</td> </tr> <tr> <td>มีคะแนนต่ำกว่า 14</td> <td>อยู่</td> <td>.....</td> <td>จำนวน</td> </tr> <tr> <td>มีคะแนนสูงกว่า 14</td> <td>อยู่</td> <td>.....</td> <td>จำนวน</td> </tr> <tr> <td>มีคะแนนต่ำกว่า 25</td> <td>อยู่</td> <td>.....</td> <td>จำนวน</td> </tr> <tr> <td>มีคะแนนสูงกว่า 25</td> <td>อยู่</td> <td>.....</td> <td>จำนวน</td> </tr> </table>	มีคะแนนต่ำกว่า 11	อยู่	2	จำนวน	มีคะแนนสูงกว่า 11	อยู่	5	จำนวน	มีคะแนนต่ำกว่า 14	อยู่	จำนวน	มีคะแนนสูงกว่า 14	อยู่	จำนวน	มีคะแนนต่ำกว่า 25	อยู่	จำนวน	มีคะแนนสูงกว่า 25	อยู่	จำนวน
มีคะแนนต่ำกว่า 11	อยู่	2	จำนวน																						
มีคะแนนสูงกว่า 11	อยู่	5	จำนวน																						
มีคะแนนต่ำกว่า 14	อยู่	จำนวน																						
มีคะแนนสูงกว่า 14	อยู่	จำนวน																						
มีคะแนนต่ำกว่า 25	อยู่	จำนวน																						
มีคะแนนสูงกว่า 25	อยู่	จำนวน																						

3 4 6 1	<p>107.</p> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>ข้อมูล</th> <th>f</th> <th>ความถี่สะสม (cf)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>10 - 12</td><td>2</td><td>2</td></tr> <tr><td>13 - 15</td><td>1</td><td>3</td></tr> <tr><td>16 - 18</td><td>2</td><td>5</td></tr> <tr><td>19 - 21</td><td>2</td><td>7</td></tr> <tr><td>22 - 24</td><td>6</td><td>13</td></tr> <tr><td>25 - 27</td><td>4</td><td>17</td></tr> <tr><td>28 - 30</td><td>2</td><td>19</td></tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center; margin-left: auto; margin-right: auto;">N = 19</p> <p>เราทราบว่าความถี่สะสมคือ ตำแหน่งของข้อมูล สำหรับข้อมูลที่อยู่ในตาราง แจกแจงความถี่แบบเป็นกลุ่ม มักใช้ช้จากด้านบนของแต่ละชั้นแทนข้อมูล เช่น</p> <table border="0" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td>ข้อมูล 12.5</td> <td>ตรงกับตำแหน่งที่ 2</td> </tr> <tr> <td>ข้อมูล 15.5</td> <td>ตรงกับตำแหน่งที่ 3</td> </tr> <tr> <td>ข้อมูล 18.5</td> <td>ตรงกับตำแหน่งที่.....</td> </tr> <tr> <td>ข้อมูล 30.5</td> <td>ตรงกับตำแหน่งที่.....</td> </tr> </table>	ข้อมูล	f	ความถี่สะสม (cf)	10 - 12	2	2	13 - 15	1	3	16 - 18	2	5	19 - 21	2	7	22 - 24	6	13	25 - 27	4	17	28 - 30	2	19	ข้อมูล 12.5	ตรงกับตำแหน่งที่ 2	ข้อมูล 15.5	ตรงกับตำแหน่งที่ 3	ข้อมูล 18.5	ตรงกับตำแหน่งที่.....	ข้อมูล 30.5	ตรงกับตำแหน่งที่.....
ข้อมูล	f	ความถี่สะสม (cf)																															
10 - 12	2	2																															
13 - 15	1	3																															
16 - 18	2	5																															
19 - 21	2	7																															
22 - 24	6	13																															
25 - 27	4	17																															
28 - 30	2	19																															
ข้อมูล 12.5	ตรงกับตำแหน่งที่ 2																																
ข้อมูล 15.5	ตรงกับตำแหน่งที่ 3																																
ข้อมูล 18.5	ตรงกับตำแหน่งที่.....																																
ข้อมูล 30.5	ตรงกับตำแหน่งที่.....																																

<p>5 19</p>	<p>108. จากตารางในกรอบที่ 107</p> <p>ขอมูลทั้งหมดมี 19 ขอมูล หรือ 19 ตำแหน่ง</p> <p>ขอมูลที่ต่ำกว่า 15.5 มี 3 จำนวน</p> <p>ขอมูลที่สูงกว่า 15.5 มี = $19 - 3 = 16$ จำนวน</p> <p>ขอมูลที่ต่ำกว่า 12.5 มี = จำนวน</p> <p>ขอมูลที่สูงกว่า 12.5 มี = จำนวน</p> <p>ขอมูลที่ต่ำกว่า 30.5 มี = จำนวน</p> <p>ขอมูลที่สูงกว่า 30.5 มี = (มี/ไม่มี)</p>
<p>2 17 19 ไม่มี</p>	<p>109. จากตารางในกรอบที่ 107</p> <p>ขอมูล 12.5 อยู่เหนือขอมูลอื่น 2 ตำแหน่ง</p> <p>ขอมูล 15.5 อยู่เหนือขอมูลอื่น 3 ตำแหน่ง</p> <p>ขอมูล 18.5 อยู่เหนือขอมูลอื่น = ตำแหน่ง</p> <p>ขอมูล 30.5 อยู่เหนือขอมูลอื่น = ตำแหน่ง</p>
<p>5 19</p>	<p>110. จากตารางในกรอบที่ 107</p> <p>ตำแหน่งที่อยู่เหนือกว่าขอมูลอื่น 3 ตำแหน่ง ตรงกับขอมูล 15.5</p> <p>ตำแหน่งที่อยู่เหนือกว่าขอมูลอื่น 5 ตำแหน่ง ตรงกับขอมูล 18.5</p> <p>ตำแหน่งที่อยู่เหนือกว่าขอมูลอื่น 7 ตำแหน่ง ตรงกับขอมูล</p> <p>ตำแหน่งที่อยู่เหนือกว่าขอมูลอื่น 13 ตำแหน่ง ตรงกับขอมูล</p> <p>ตำแหน่งที่อยู่เหนือกว่าขอมูลอื่น 19 ตำแหน่ง ตรงกับขอมูล</p>

<p>21.5 24.5 30.5</p>	<p>111. จากตารางในกรอบที่ 107 ข้อมูล 12.5 ตรงกับตำแหน่งที่ 2 หรือพูดก็อย่างหนึ่งว่าข้อมูลต่ำกว่า 12.5 อยู่ 2 จำนวน แสดงว่า 12.5 อยู่เหนือข้อมูลก่อน 2 ตำแหน่งนั่นเอง ข้อมูล 18.5 ตรงกับตำแหน่งที่ 5 หรือพูดก็อย่างหนึ่งว่าข้อมูล ที่ต่ำกว่า 18.5 อยู่.....จำนวน แสดงว่า 18.5 อยู่เหนือข้อมูล ก่อน ตำแหน่ง</p>																											
<p>5 5</p>	<p>112.</p> <table border="1" data-bbox="465 840 848 1524"> <thead> <tr> <th>ข้อมูล</th> <th>f</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>10 - 12</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>13 - 15</td> <td>1</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>16 - 18</td> <td>2</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>19 - 21</td> <td>2</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>22 - 24</td> <td>6</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>25 - 27</td> <td>4</td> <td>17</td> </tr> <tr> <td>28 - 30</td> <td>2</td> <td>19</td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;">N=19</td> </tr> </tbody> </table> <p>ตำแหน่งที่ 3 ตรงกับข้อมูล 15.5 ตำแหน่งที่ 5 ตรงกับข้อมูล 18.5 ตำแหน่งที่ 4 จะอยู่ระหว่างข้อมูล 15.5 กับ 18.5 นั่นคือ ตำแหน่งที่ 4 จะอยู่ในชั้น 16-18 ตำแหน่งที่ 6 จะอยู่ในชั้น 19-21 ตำแหน่งที่ 9 จะอยู่ในชั้น..... ตำแหน่งที่ 9.5 จะอยู่ในชั้น.....</p>	ข้อมูล	f	cf	10 - 12	2	2	13 - 15	1	3	16 - 18	2	5	19 - 21	2	7	22 - 24	6	13	25 - 27	4	17	28 - 30	2	19	N=19		
ข้อมูล	f	cf																										
10 - 12	2	2																										
13 - 15	1	3																										
16 - 18	2	5																										
19 - 21	2	7																										
22 - 24	6	13																										
25 - 27	4	17																										
28 - 30	2	19																										
N=19																												
<p>22 - 24 22 - 24</p>	<p>113. จากกรอบที่ 112 เช่นเดียวกัน ตำแหน่งที่ 12 จะอยู่ในชั้น ตำแหน่งที่ 13 จะอยู่ในชั้น ตำแหน่งที่ 16.5 จะอยู่ในชั้น</p>																											

<p>22 - 24 22 - 24 25 - 27</p>	<p>114. ตำแหน่งของมัธยฐานคือตำแหน่งที่มีข้อมูลครึ่งหนึ่ง อยู่ต่ำกว่าตำแหน่งนี้ และมีข้อมูลครึ่งหนึ่งสูงกว่าตำแหน่งนี้</p> <p>จากตารางในกรอบที่ 112 มีทั้งหมด 19 ตำแหน่ง ดังนั้น ตำแหน่งที่เป็นมัธยฐานคือ $\frac{19}{2} = \dots\dots\dots$ (จำนวนเลข)</p>						
<p>9.5</p>	<p>115. ตำแหน่งของมัธยฐานของข้อมูลจากตารางในกรอบที่ 112 คือ 9.5 แสดงว่ามีข้อมูลที่ต่ำกว่าตำแหน่ง 9.5 อยู่ครึ่งหนึ่ง และมีข้อมูลที่สูงกว่าตำแหน่งที่ 9.5 อยู่</p>						
<p>ครึ่งหนึ่ง</p>	<p>116. ดังนั้น ถ้ามีข้อมูลอยู่ N ตัว ตำแหน่งที่เป็นมัธยฐานจะตรงกับตำแหน่งที่</p>						
<p>$\frac{N}{2}$</p>	<p>117. ตำแหน่งที่เป็นมัธยฐานของข้อมูลจากตารางในกรอบที่ 112 คือ 9.5 ข้อมูลที่ตรงกับตำแหน่ง 9.5 อยู่ในชั้น 22 - 24</p> <table border="1" data-bbox="450 1267 748 1522"> <thead> <tr> <th>ข้อมูล</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>19 - 21</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>22 - 24</td> <td>13</td> </tr> </tbody> </table> <p>ต่อไปต้องเทียบหาข้อมูลที่ตรงกับตำแหน่งที่ 9.5 ตำแหน่งที่ 7 ตรงกับข้อมูล 21.5 ตำแหน่งที่ 9.5 อยู่เหนือตำแหน่งที่ 7 2.5 ตำแหน่ง</p> <p>เมื่อตำแหน่งที่ 9.5 เหนือกว่าตำแหน่งที่ 7 อยู่ 2.5 เราคงเดี่ยมหาว่า ถ้าตำแหน่งเพิ่ม 2.5 ตำแหน่ง เมื่อคิดเป็นข้อมูลจะเพิ่มเท่าไร</p> <p>จากตำแหน่งที่ 7 ไปเป็นตำแหน่งที่ 13 ตำแหน่งเพิ่ม 6 ตำแหน่ง ข้อมูลจาก 21.5 เป็น 24.5 เพิ่ม 3 ข้อมูล</p> <p>แสดงว่าตำแหน่งเพิ่ม 6 ข้อมูลเพิ่ม 3 ข้อมูล</p> <p>ถ้าตำแหน่งเพิ่ม 2.5 ข้อมูลเพิ่ม = $\frac{3}{6} \times 2.5$</p> <p>= ข้อมูล</p>	ข้อมูล	cf	19 - 21	7	22 - 24	13
ข้อมูล	cf						
19 - 21	7						
22 - 24	13						

<p>1.25</p>	<p>118. คำนวณ แสดงว่าถาคำแทนเพิ่มจากตำแหน่งที่ 7 ไป 2.5 เป็นตำแหน่งที่ 9.5 แล้ว ข้อมูลคงเพิ่มจาก 21.5 ไปอีก 1.25 เป็น 22.75 ตำแหน่งที่ 9.5 จึงตรงกับข้อมูล 22.75 มัชฐาน (Mdn) ตรงกับตำแหน่งที่ 9.5 เพราะฉะนั้น $Mdn = \dots\dots\dots$</p>																		
<p>22.75</p>	<p>119.</p> <table border="1" data-bbox="505 809 893 1365"> <thead> <tr> <th>กะแหนด</th> <th>f</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>26 - 29</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>30 - 33</td> <td>5</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>34 - 37</td> <td>14</td> <td>22</td> </tr> <tr> <td>38 - 41</td> <td>6</td> <td>28</td> </tr> <tr> <td>42 - 45</td> <td>2</td> <td>30</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;">N = 30</p> <p>ตำแหน่งของมัชฐาน คือตำแหน่งที่</p>	กะแหนด	f	cf	26 - 29	3	3	30 - 33	5	8	34 - 37	14	22	38 - 41	6	28	42 - 45	2	30
กะแหนด	f	cf																	
26 - 29	3	3																	
30 - 33	5	8																	
34 - 37	14	22																	
38 - 41	6	28																	
42 - 45	2	30																	
<p>15</p>	<p>120. เมื่อมัชฐานคือตำแหน่งที่ 15 คำนวณมัชฐานอยู่ในชั้น.....</p>																		
<p>34 - 37</p>	<p>121.</p> <table border="1" data-bbox="465 1641 727 1917"> <thead> <tr> <th>กะแหนด</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>30 - 33</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>34 - 37</td> <td>22</td> </tr> </tbody> </table> <p>ตำแหน่งจาก 8 มาเป็น 22 มีตำแหน่งเพิ่ม 14 ถ้าเพิ่ม และข้อมูลเพิ่มจาก 33.5 เป็น 37.5 เพิ่ม 4 ข้อมูล ตำแหน่งจาก 8 มาเป็นตำแหน่งมัชฐานหรือเป็น ตำแหน่งที่ 15 มีตำแหน่งเพิ่ม =</p>	กะแหนด	cf	30 - 33	8	34 - 37	22												
กะแหนด	cf																		
30 - 33	8																		
34 - 37	22																		

<p>7</p>	<p>122. เทียบหาว่าค่าแทางเพิ่ม 7 ข้อมูลเพิ่มเท่าไร ค่าแทางเพิ่ม 14 ข้อมูลเพิ่ม = 4 ค่าแทางเพิ่ม 7 ข้อมูลเพิ่ม =</p>																		
<p>2</p>	<p>123. ค่าแทางที่ 8 ตรงกับข้อมูล = 33.5 ค่าแทางที่ 8 + 7 ตรงกับข้อมูล = 33.5 + นั่นคือค่าแทางที่ 15 ตรงกับข้อมูล =</p>																		
<p>2 35.5</p>	<p>124. ค่าแทางมัธยฐานตรงกับค่าแทางที่ 15 และค่าแทางที่ 15 ตรงกับข้อมูล 35.5 เพราะฉะนั้น $Mdn = \dots\dots\dots$</p>																		
<p>35.5</p>	<p>125.</p> <table border="1" data-bbox="582 1083 997 1543"> <thead> <tr> <th>กะแนน</th> <th>f</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>20 - 22</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>23 - 25</td> <td>2</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>26 - 28</td> <td>4</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>29 - 31</td> <td>3</td> <td>12</td> </tr> <tr> <td>32 - 34</td> <td>2</td> <td>14</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;">$N = 14$</p> <p>ค่าแทางมัธยฐานจะตรงกับค่าแทาง = ค่าแทางมัธยฐานอยู่ใน</p>	กะแนน	f	cf	20 - 22	3	3	23 - 25	2	5	26 - 28	4	9	29 - 31	3	12	32 - 34	2	14
กะแนน	f	cf																	
20 - 22	3	3																	
23 - 25	2	5																	
26 - 28	4	9																	
29 - 31	3	12																	
32 - 34	2	14																	

<p>7 26 - 28</p>	<p>126.</p> <table border="1" data-bbox="465 398 737 664"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>23 - 25</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>26 - 28</td> <td>9</td> </tr> </tbody> </table> <p>จากค่าแหวงที่ 5 ไปเป็นค่าแหวงที่ 9 มีค่าแหวงเพิ่ม 4 ข้อมูลเพิ่มจาก 25.5 ไปเป็น 28.5 มีข้อมูลเพิ่ม 3 ค่าแหวงเพิ่มจากค่าแหวงที่ 5 ไปเป็น ค่าแหวงมัธยฐาน คือค่าแหวงที่ 7 มีค่าแหวง เพิ่ม.....ค่าแหวง</p>	คะแนน	cf	23 - 25	5	26 - 28	9
คะแนน	cf						
23 - 25	5						
26 - 28	9						
<p>2</p>	<p>127. ค่าแหวงเพิ่ม 4 ข้อมูลเพิ่ม =</p> <p>ค่าแหวงเพิ่ม 2 ข้อมูลเพิ่ม =</p>						
<p>3 1.5</p>	<p>128. ค่าแหวงที่ 5 ตรงกับข้อมูล 25.5</p> <p>ค่าแหวงที่ 5 + 2 ตรงกับข้อมูล 25.5 +</p> <p>ค่าแหวงที่ 7 ตรงกับข้อมูล</p>						
<p>1.5 27</p>	<p>129. ค่าแหวงมัธยฐานตรงกับค่าแหวงที่ 7</p> <p>เพราะฉะนั้น $Mdn. = \dots\dots\dots$</p>						

27

130.

คะแนน	f	cf
10 - 12	4	4
13 - 15	7	11
16 - 18	10	21
19 - 21	12	33
22 - 24	9	42
25 - 27	5	47
28 - 30	3	50
N = 50		

การหามัธยฐานน้้นอันดับแรกต้องหาตำแหน่งที่เบ้มีมัธยฐานก่อน
แล้วต่อไปจึงหามัธยฐานอยู่ในชั้นไหน เช่น

จากการวางมัธยฐานตรงกับตำแหน่งที่

มัธยฐานอยู่ในชั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>25 19 - 21</p>	<p>131. เมื่อใดค่าแทนที่เป็นมัธยฐานแล้วจึงนำมาเทียบข้อมูลที่ใต้อย่างไรให้ได้ ค่าแทนมัธยฐานตรงกับข้อมูลอะไร ค่าแทนที่ 21 ตรงกับข้อมูล..... ค่าแทนที่ 33 ตรงกับข้อมูล..... ค่าแทนมัธยฐานเพิ่มจากค่าแทนที่ 21 = 4 ค่าแทน ค่าแทน 33 เพิ่มจากค่าแทนที่ 21 = 12 ค่าแทน ค่าแทนเพิ่ม 12 ข้อมูลเพิ่ม = 3 ค่าแทนเพิ่ม 4 ข้อมูลเพิ่ม = จากค่าแทน 21 มาเป็นค่าแทนที่ 25 ข้อมูลเพิ่ม = ค่าแทนที่ 25 จึงตรงกับข้อมูล กิ่งนี้มัธยฐาน =</p>																					
<p>18.5 21.5 1 1 19.5 19.5</p>	<p>132. เพื่อให้เห็นนิใจยิ่งขึ้น ท่านลองทำโจทย์ข้างล่างนอกกรอบนี้ ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="477 1304 854 1860"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>35 - 37</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>38 - 40</td> <td>8</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>41 - 43</td> <td>10</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>44 - 46</td> <td>7</td> <td>27</td> </tr> <tr> <td>47 - 49</td> <td>3</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td colspan="2">N = 30</td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>มัธยฐานตรงกับค่าแทน..... มัธยฐานอยู่ในชั้น.....</p>	คะแนน	f	cf	35 - 37	2	2	38 - 40	8	10	41 - 43	10	20	44 - 46	7	27	47 - 49	3	30	N = 30		
คะแนน	f	cf																				
35 - 37	2	2																				
38 - 40	8	10																				
41 - 43	10	20																				
44 - 46	7	27																				
47 - 49	3	30																				
N = 30																						

<p>15 41 - 43</p>	<p>133. ค่าแห่งที่ 10 ตรงกับข้อมูล = .. ค่าแห่งที่ 20 ตรงกับข้อมูล = .. ค่าแห่งที่เพิ่ 10 ข้อมูลเพิ่ = .. ค่าแห่งที่เพิ่ 5 ข้อมูลเพิ่ = .. ค่าแห่งที่ 15 ตรงกับข้อมูล = .. Mdn. = ..</p>																											
<p>40.5 43.5 3 1.5 42 42</p>	<p>134. ภาพานทำใจหยขางลางนี้ถกถอง แลวงวาทานเขาใจการทามัธย ฐาน อยางแจมแจง</p> <table border="1" data-bbox="778 889 1164 1553"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> <th>cf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>48 - 52</td> <td>2</td> <td></td> </tr> <tr> <td>53 - 57</td> <td>3</td> <td></td> </tr> <tr> <td>58 - 62</td> <td>6</td> <td></td> </tr> <tr> <td>63 - 67</td> <td>12</td> <td></td> </tr> <tr> <td>68 - 72</td> <td>5</td> <td></td> </tr> <tr> <td>73 - 77</td> <td>4</td> <td></td> </tr> <tr> <td>78 - 82</td> <td>1</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">N = 33</td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>ค่าแห่งมัธยฐาน คือค่าแห่งที่ มธยฐานอยู่ในชั้น ค่าแห่งที่ 11 ตรงกับข้อมูล ค่าแห่งที่ 23 ตรงกับข้อมูล ค่าแห่งเพิ่ 12 ข้อมูลเพิ่ ค่าแห่งเพิ่ 5.5 ข้อมูลเพิ่ (หคินยม 2 ค่าแห่ง)</p>	คะแนน	f	cf	48 - 52	2		53 - 57	3		58 - 62	6		63 - 67	12		68 - 72	5		73 - 77	4		78 - 82	1		N = 33		
คะแนน	f	cf																										
48 - 52	2																											
53 - 57	3																											
58 - 62	6																											
63 - 67	12																											
68 - 72	5																											
73 - 77	4																											
78 - 82	1																											
N = 33																												

<p>16.5 63 - 67 62.5, 67.5, 5. 2.29</p>	<p>135. ตำแหน่งที่ 16.5 ตรงกับข้อมูล =</p> <p>เพราะฉะนั้น $Mdn.$ =</p> <p>เก่งมาก ถาหากทำได้ถูกต้อง โปรดคิดตามต่อไป.</p>																				
<p>64.79 64.79</p>	<p>136.</p> <table border="1" data-bbox="650 776 982 1553"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>7 - 9</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>10 - 12</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>13 - 15</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>16 - 18</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>19 - 21</td> <td>12</td> </tr> <tr> <td>22 - 24</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>25 - 27</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>28 - 30</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">$N = 40$</td> </tr> </tbody> </table> <p>$Mdn.$ =</p> <p>เก่งมาก ถาหากทำได้ถูกต้อง</p>	คะแนน	f	7 - 9	1	10 - 12	3	13 - 15	5	16 - 18	9	19 - 21	12	22 - 24	5	25 - 27	3	28 - 30	2	$N = 40$	
คะแนน	f																				
7 - 9	1																				
10 - 12	3																				
13 - 15	5																				
16 - 18	9																				
19 - 21	12																				
22 - 24	5																				
25 - 27	3																				
28 - 30	2																				
$N = 40$																					

19

137.

คะแนน	f
30 - 39	4
40 - 49	9
50 - 59	10
61 - 69	12
70 - 79	4
80 - 89	6
90 - 99	5
N=50	

Mdn =

.....
 ปรากฏท่าไม้ถกตองแสดงวาทนเซาใจ

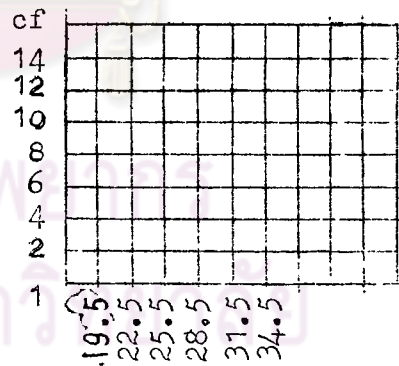
 อยางแจมแจง

 ไปรคคิกตามตอไป

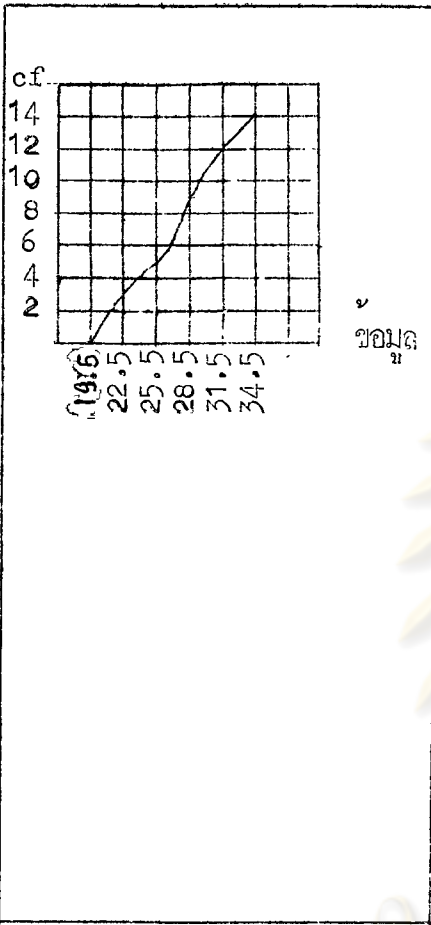
61.17

138.

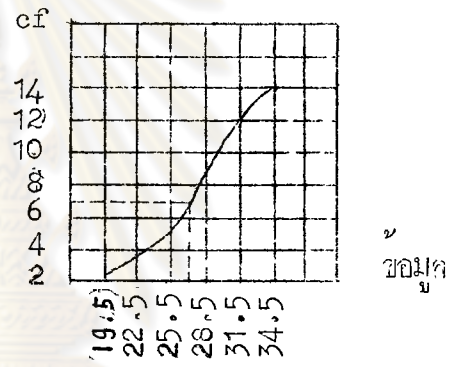
คะแนน	f	cf
20 - 22	3	3
23 - 25	2	5
26 - 28	4	9
29 - 31	3	12
32 - 34	2	14
N=14		

จงสรางโคงความกสะสมลงในตาราง
 ที่กำหนดให้

139. เนื่องจากมีข้อมูล 50 % ที่น้อยกว่ามัธยฐาน และข้อมูล 50 % ที่สูงกว่ามัธยฐาน ดังนั้นเราอาจหามัธยฐานโดยใช้กราฟปกติ โดยลากเส้นขนานกับแกนข้อมูล มีระยะห่างจากแกนข้อมูลเท่ากับครึ่งหนึ่งของความถี่ทั้งหมด ไปพบโค้งความถี่สะสม แล้วลากเส้นตั้งฉากกับแกนข้อมูล ค่าที่ได้คือ มัธยฐาน

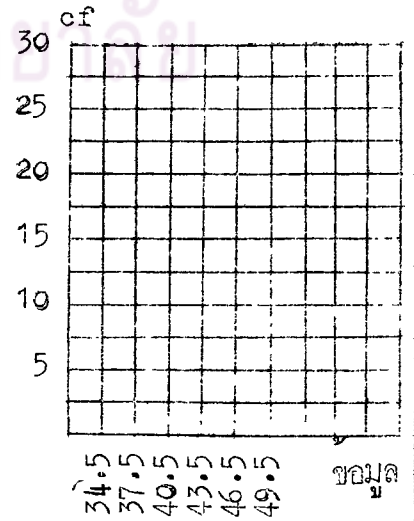

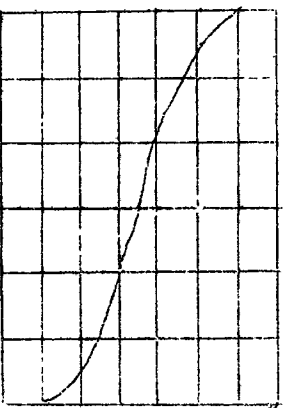
Mdn. =

27

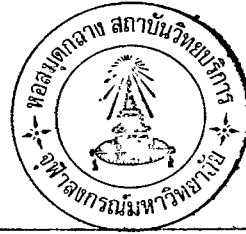
140. การหา Mdn. โดยใช้กราฟเป็นเพียงค่าประมาณเท่านั้น เพื่อให้ท่านเข้าใจยิ่งขึ้น ต้องทำโจทย์ต่อไปนี้ จงสร้างโค้งความถี่สะสมจากข้อมูลข้างล่างนี้

คะแนน	f	cf
35 - 37	2	2
38 - 40	8	10
41 - 43	10	20
44 - 46	7	27
47 - 49	3	30

<p>cf</p> <p>ข้อมูล</p>	<p>141.</p> <p>Median อิงกับประมาณ</p>
<p>42</p>	<p>142. ฐานนิยม (Mode) คือข้อมูลที่มีความถี่สูงสุดในข้อมูลชุดหนึ่งๆ</p> <p>สัญลักษณ์ที่ใช้แทนฐานนิยมคือ Mo. (อ่านว่า Mode)</p> <p>Mo. คือ.....</p>
<p>ข้อมูลที่มีความถี่สูงสุดในข้อมูลชุดหนึ่ง ๆ</p>	<p>143. จากกาตรวจสอบนักเรียนพิมพ์กล 10 คน ปรากฏว่านักเรียนสามารถพิมพ์จำนวนคำต่อไปนี้ โทกดังนี้</p> <p>30, 40, 35, 40, 38, 35, 42, 32, 35, 28 ข้อมูลที่มีความถี่สูงสุดคือ 42 แต่ข้อมูลที่มีความถี่สูงสุด =</p> <p>ดังนั้น ฐานนิยม (No.) =</p>
<p>35</p> <p>35</p>	<p>144. ข้อมูล 7, 6, 9, 5, 4, 8, 11</p> <p>ข้อมูลที่มีความถี่สูงสุด = (มี/ไม่มี)</p> <p>ดังนั้น No. = (มี/ไม่มี)</p>

<p>ไม่มี ไม้</p>	<p>145.</p> <table border="1" data-bbox="591 375 1297 571"> <tr> <td>ข้อมูล</td> <td>10</td> <td>11</td> <td>12</td> <td>13</td> <td>14</td> <td>15</td> <td>16</td> </tr> <tr> <td>f</td> <td>4</td> <td>6</td> <td>4</td> <td>6</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>6</td> </tr> </table> <p>ความถี่สูงสุดคือ ความถี่คือ =</p>	ข้อมูล	10	11	12	13	14	15	16	f	4	6	4	6	2	1	6
ข้อมูล	10	11	12	13	14	15	16										
f	4	6	4	6	2	1	6										
<p>6</p>	<p>146. ตารางในกรอบ 145 ข้อมูลที่มีความถี่เป็น 6 มีอยู่ 3 ข้อมูล คือ</p>																
<p>11, 13, 16</p>	<p>147. ในกรณีที่ข้อมูลมีค่าแตกต่างกัน และไม่มีข้อมูลซ้ำกันเลย เราใช้ช ฐานใด เป็นตัวแทนของข้อมูลกลุ่มนี้ เราจะเลือกใช้ค่าตัวแทนแบบอื่น ข้อมูลในกรอบ 145 การใช้ฐานนิยม หรือไม(จาว/ไมจาว)</p>																
<p>ไมจาว</p>	<p>148.</p> <table border="1" data-bbox="654 1301 999 1763"> <tr> <td>คะแนน</td> <td>f</td> </tr> <tr> <td>16 - 20</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>21 - 25</td> <td>12</td> </tr> <tr> <td>26 - 30</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>31 - 35</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>36 - 40</td> <td>3</td> </tr> </table> <p>ค่าเฉลี่ยความถี่สูงที่สุดคือ ค่าเฉลี่ย</p>	คะแนน	f	16 - 20	10	21 - 25	12	26 - 30	6	31 - 35	5	36 - 40	3				
คะแนน	f																
16 - 20	10																
21 - 25	12																
26 - 30	6																
31 - 35	5																
36 - 40	3																

21 - 25	149. กิ่งนั้น Mo. อยู่ในชั้น												
21 - 25	<p>150. ข้อมูลแจกแจงความถี่เป็นกลุ่มฐานนิยมคือ จุกกลางชั้น ของชั้นพิมพ์ ความถี่สูงสุดคนเอง จากตารางในกรอบ 148 .</p> <p style="text-align: center;">Mo. =</p>												
23	<p>151.</p> <table border="1" style="margin: 10px auto; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="padding: 5px;">คะแนน</th> <th style="padding: 5px;">f</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="padding: 5px;">35 - 37</td> <td style="padding: 5px;">2</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">38 - 40</td> <td style="padding: 5px;">8</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">41 - 43</td> <td style="padding: 5px;">10</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">44 - 46</td> <td style="padding: 5px;">7</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">47 - 49</td> <td style="padding: 5px;">3</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center; margin-top: 10px;"> \bar{x} ชั้นพิมพ์ความถี่สูงสุดคือชั้น =</p> <p style="text-align: center; margin-top: 10px;"> Mo. =</p>	คะแนน	f	35 - 37	2	38 - 40	8	41 - 43	10	44 - 46	7	47 - 49	3
คะแนน	f												
35 - 37	2												
38 - 40	8												
41 - 43	10												
44 - 46	7												
47 - 49	3												

41 - 43

42

152. การหา Mo. ไม่ยากเลย แต่เพื่อให้อ่านเข้าใจอย่างถูกต้องยิ่งขึ้น
 ทานลองทำโจทย์ข้างล่างนี้ดู

1. คะแนน 5, 7, 2, 2, 10 Mo. =

2. คะแนน 40, 46, 47, 40, 45 Mo. =

3. จงหาฐานนิยมจากการวางข้างล่างนี้

คะแนน	42	43	44	45	46	47
ความถี่	2	5	9	14	10	3

Mo. =

4. จงหา Mode จากการวางข้างล่างนี้

ข้อมูล	f
9 - 13	2
14 - 18	5
19 - 23	13
24 - 28	7
29 - 33	1

Mo. =

1. 2

2. 40

3. 45

4. 21

153. การหาตัวแทนของข้อมูลหรือ "การวัดความโน้มเอียงเข้าสู่ส่วนกลาง"
 ก็จบลงเพียงเท่านั้น ต่อไปเป็นเรื่องการวัดการกระจาย

โปรดติดตามต่อไป

ตอนที่ 2

"การวัดการกระจาย"

	<p>154. ในการหาค่าแทนหรือค่ากลางของข้อมูลหลาย ๆ ชุด ถึงแม้ว่า เราจะได้ค่าเหล่านั้นเท่า ๆ กัน แต่เราบอกไม่ได้ว่าข้อมูลชุดไหน ดีกว่ากัน ข้อมูลชุดไหนกระจายมากน้อยกว่ากันขนาดไหน เช่นในการสอบครั้งหนึ่ง มีนักเรียน 2 ห้อง ห้อง ก. ได้คะแนน 10, 12, 15, 18, 20 ห้อง ข. ได้คะแนน 2, 8, 15, 22, 28 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของห้อง ก. = และค่าเฉลี่ยเลขคณิตของห้อง ข. =</p>
15	<p>155. เราเห็นแล้วว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทั้งสองห้องเท่ากัน คือ 15 แต่ถาพิจารณาคะแนนทั้งหมดของข้อมูลทั้งสองชุด จะเห็นว่านักเรียนห้อง ข. นั้น คนได้คะแนนต่ำที่สุด = คนได้คะแนนสูงสุด = ส่วนห้อง ก. คนได้คะแนนต่ำที่สุด = ส่วนคนได้คะแนนสูงสุด =</p>
2 28 10 20	<p>156. แสดงว่านักเรียนห้อง ข. มีคะแนนกระจาย..... (น้อยกว่า/มากกว่า) คะแนนนักเรียนห้อง ก.</p>
มากกว่า	<p>157. เมื่อพิจารณาคะแนนทุก ๆ ตัวแล้ว เรามักบอกว่า นักเรียนห้อง ก. ได้คะแนน..... (ดีกว่า/ไม่ดีกว่า) นักเรียนห้อง ข.</p>

ดีกว่า	158. คงนับแสดงว่าถาข้อมูลชุดใหม่มีการกระจายน้อย จะ.....(ดีกว่า/ไม่ดีกว่า) ข้อมูลที่มีการกระจายมาก
ดีกว่า	159. เพื่อประหยัดเวลา ไม่ต้องพิจารณาคะแนนที่ละคะแนน เราจึงมีการวัดการกระจาย เพื่อการสรุปที่ถูกต้องในการเปรียบเทียบข้อมูลตั้งแต่ 2 ชุดขึ้นไป การวัดการกระจายที่เราจะศึกษาต่อไปมี 3 ชนิด คือ 1. พิสัย 2. ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย 3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โปรดอ่านกรอบต่อไป
	160. พิสัย (Range) คือค่าที่ใช้วัดการกระจายที่ได้จากผลต่างระหว่างข้อมูลที่มีค่าสูงสุด และข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด โปรดอ่านกรอบต่อไป
	161. ถ้าเอาข้อมูลที่มีค่าสูงสุดลบด้วยข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด ค่าที่ได้เรียกว่า.....
พิสัย	162. ผลการสอบนักเรียนห้อง ก. ได้คะแนน 10,12,15,16,20 ผลการสอบนักเรียนห้อง ข. ได้คะแนน 2,8,15,22,28 พิสัยของคะแนนห้อง ก. = พิสัยของคะแนนห้อง ข. =

<p>10 26</p>	<p>163. ทานลองพิจารณาหาพิสัยจากการวางต่อไปนี้</p> <table border="1" data-bbox="457 429 744 970"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>5</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>7</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>10</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>12</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>13</td> <td>2</td> </tr> </tbody> </table> <p>คะแนนสูงสุด =</p> <p>คะแนนต่ำสุด =</p> <p>พิสัย =</p>	คะแนน	f	5	2	7	1	9	3	10	8	12	4	13	2
คะแนน	f														
5	2														
7	1														
9	3														
10	8														
12	4														
13	2														
<p>13 5 8</p>	<p>164. กราฟแท่งเป็นตารางแจกแจงความถี่เป็นกลุ่มบาง</p> <table border="1" data-bbox="418 1165 749 1645"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>20 - 24</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>26 - 29</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>30 - 34</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>35 - 39</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>40 - 44</td> <td>5</td> </tr> </tbody> </table> <p>ชั้นที่มีคะแนนต่ำสุด =</p> <p>ชั้นที่มีคะแนนสูงสุด =</p>	คะแนน	f	20 - 24	5	26 - 29	7	30 - 34	15	35 - 39	8	40 - 44	5		
คะแนน	f														
20 - 24	5														
26 - 29	7														
30 - 34	15														
35 - 39	8														
40 - 44	5														
<p>20 - 24 40 - 44</p>	<p>165. จุกกลางชั้นหรือค่าแทนของชั้น 20 - 24 คือ.....</p> <p>จุกกลางชั้นหรือค่าแทนของชั้น 40 - 44 คือ.....</p>														

22 42	166. เมื่อ 22 คือ ตัวแทนของชั้นคะแนนต่ำสุด 22 จึงถือว่าเป็นคะแนนต่ำสุด และเรารู้ว่า 42 เป็นคะแนนสูงสุด เพราะ 42 คือตัวแทน.....
ชั้นคะแนน สูงสุด	167. จากตารางในกรอบที่ 164 พิสัย =
20	168. พิสัยนี้จะกำหนดง่ายก็จริง แต่การวัดการกระจายด้วยพิสัยไม่ละเอียดพอ เพราะพิสัยขึ้นอยู่กับค่าเพียงสองค่า คือค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด อาจมี 2 ค่าเท่านั้นที่กระจายมาก เช่น ข้อมูล 2,60,61,60,62,61,63,64 พิสัย =
62	169. พิสัย คือ 62 ถ้าเห็นพิสัยเพียงอย่างเดียว ทำให้มีความรู้สึกว่าคุณสมบัติการกระจายมากเกินไป แต่จริง ๆ แล้ว มี 2 เพียงตัวเดียวที่แตกต่างจาก ข้อมูลทั่วไป เมื่อพิสัยวัดการกระจายได้ไม่ละเอียด ดังนั้นจึงมีการวัดการกระจายอย่างอื่นนอกเหนือจากพิสัย โปรดศึกษาค้นต่อไป
	170. ค่าสัมบูรณ์ (Absolute Value) คือค่าที่คิดเฉพาะขนาดแต่ไม่คิดเครื่องหมาย ใช้สัญลักษณ์ $ \quad $ แทนตัวเลขที่ไม่คิดเครื่องหมาย $ 2 $ หมายความว่าค่าสัมบูรณ์ของ 2 มีค่า = 2 $ -2 $ หมายความว่า ค่าสัมบูรณ์ของ -2 มีค่า = 2 $ 4 $ หมายความว่า ค่าสัมบูรณ์ของ 4 มีค่า = $ -6 $ หมายความว่า ค่าสัมบูรณ์ของ -6 มีค่า =

<p>4 6</p>	<p>171. สมมติคะแนนการสอบของนักเรียนกลุ่มหนึ่ง เป็นดังนี้ 50, 55, 60, 70, 75, 80 $\bar{X} = \dots\dots\dots$ (จำนวนเลข)</p>														
<p>65</p>	<p>172. จากกรอบที่ 171 $\bar{X} = 65$ ดังนั้น ส่วนเบี่ยงเบน $(X - \bar{X})$ แต่ละตัวคือ</p>														
<p>-15, -10, - 5, 5, 10, 15</p>	<p>173. จากกรอบที่ 171 เราสามารถเขียนใหม่ เพื่อให้ X แทนคะแนนแต่ละตัว</p> <table border="1" data-bbox="612 1073 1005 1584"> <thead> <tr> <th>X</th> <th>$X - \bar{X}$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50</td> <td>- 15</td> </tr> <tr> <td>55</td> <td>- 10</td> </tr> <tr> <td>60</td> <td>- 5</td> </tr> <tr> <td>70</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>75</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>80</td> <td>15</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: right;">$\sum_{j=1}^6 (X_j - \bar{X}) = \dots$</p> <p>ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบน $\sum_{j=1}^6 (X_j - \bar{X}) = \dots\dots\dots$</p>	X	$X - \bar{X}$	50	- 15	55	- 10	60	- 5	70	5	75	10	80	15
X	$X - \bar{X}$														
50	- 15														
55	- 10														
60	- 5														
70	5														
75	10														
80	15														

0 174. ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (Mean Deviation) คือค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูลที่ไดจากการเอาผลบวกค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

175. คณิต M.D. = $\frac{\dots\dots\dots}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$

ผลบวกค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบน

176. จากกรอบที่ 173 เราหาส่วนเบี่ยงเบนแต่ละก้าวได้ ต่อไปเราจะลองหาค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนแต่ละก้าว
1. | -5 | = 4. | 5 | =
2. | -10 | = 5. | 10 | =
3. | -15 | = 6. | 15 | =

1. 5
2. 10
3. 15
4. 5
5. 10
6. 15

177. เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ลองเขียนค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนให้อยู่ในรูปของตาราง

X	$X - \bar{X}$	$ X - \bar{X} $
50	-15	15
55	-10	10
60	-5	5
70	5	5
75	10	10
80	15	15

$$\sum_{j=1}^6 |z_j - \bar{X}| = \dots$$

ผลรวมของการสัมบูรณ์ของ ส่วนเบี่ยงเบน $\sum_{j=1}^6 |x_j - \bar{X}| = \dots$

60 178. ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบน = 60
 จำนวนข้อมูลทั้งหมด = 6
 กิ่งบนส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย =

10 179. ถ้า $x_1, x_2, x_3, \dots, x_N$ เป็นค่าของข้อมูลทั้งหมด
 ซึ่งมี N ค่า และค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็น \bar{x} แล้ว
 ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (M.D.) = $\frac{|x_1 - \bar{x}| + |x_2 - \bar{x}| + \dots + |x_N - \bar{x}|}{N}$
 = (สัญญ์ดัชนีการบวก)

$\frac{\sum_{j=1}^N |x_j - \bar{x}|}{N}$ 180. จงหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยของคะแนน 3, 8, 6, 7, 5, 12, 8
 $\bar{x} = 7$

x	$(x - \bar{x})$	$ x - \bar{x} $
3
5
6
7
8
8
12

$\sum_{j=1}^7 |x_j - \bar{x}| = \dots\dots\dots$

จงเติม $(x - \bar{x})$ แต่ละตัวลงในตาราง

<p>-4,-2,-1,0,1,1,5</p>	<p>181. เมื่อ $(x-\bar{x})$ แต่ละตัว = -4,-2,-1,0,1,1,5 จงเติม $x-\bar{x}$ ลงในตาราง</p>
<p>4,2,1,0,1,1,5</p>	<p>182. เมื่อ $x-\bar{x}$ แต่ละตัว = 4,2,1,0,1,1,5 ดังนั้น $\sum_{j=1}^7 x_j-\bar{x} = \dots\dots\dots$</p>
<p>14</p>	<p>183. เมื่อ $\sum_{j=1}^7 x_j-\bar{x} = 14$ สูตรส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (M.D.) = $\frac{\sum_{j=1}^N x_j-\bar{x} }{N}$ ดังนั้น M.D. = $\dots\dots\dots$</p>
<p>2</p>	<p>184. ให้ f_1 เป็นความถี่ของข้อมูล x_1 f_2 เป็นความถี่ของข้อมูล x_2 f_k เป็นความถี่ของข้อมูล x_k \bar{x} เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนี้</p> <p>ค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตคือ $x_1-\bar{x} , x_2-\bar{x} , \dots, x_k-\bar{x}$</p> <p>ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนทั้งหมด $= f_1 x_1-\bar{x} + f_2 x_2-\bar{x} + f_3 x_3-\bar{x} + \dots + f_k x_k-\bar{x}$ $= \sum_{j=1}^k f_j x_j-\bar{x}$</p> <p>โปรดอ่านกรอบต่อไป</p>

185. กงนัน เมื่อ N แทนจำนวนขอมูลทั้งหมด
 ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบนทั้งหมด $= \sum_{j=1}^k f_j |X_j - \bar{X}|$
 สูตร M.D. =

$$\frac{\sum_{j=1}^k f_j |X_j - \bar{X}|}{N}$$

186. จงพิจารณาตารางข้างล่าง
 เมื่อ $\bar{X} = 9.9$

X	f	$ X - \bar{X} $	$f X - \bar{X} $
5	2	4.9	9.8
7	1	2.9	2.9
9	3	0.9	2.7
10	8	0.1	0.8
12	4	2.1	8.4
13	2	3.1	6.2
N = 20			$\sum_{j=1}^6 f_j X_j - \bar{X} = \dots$

ศูนย์วิทยการพยาบาล
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$\sum_{j=1}^6 f_j |X_j - \bar{X}| = \dots$$

30.8

187 เมื่อ $\sum_{j=1}^6 f_j |X_j - \bar{X}| = 30.8$

และ $N = 20$

กงนัน M.D. =

1.54

188. เมื่อ $\bar{X} = 26.8$ จงพิจารณาตารางแล้วตอบคำถาม

ชั้นคะแนน	f	X	$ X - \bar{X} $	f $ X - \bar{X} $
20 - 22	3	21	5.8
23 - 25	2	24	2.8
26 - 28	4	27	0.2
29 - 31	3	30	3.2
32 - 34	2	33	6.2
	N=14		

จงเติมค่า f $|X - \bar{X}|$ แต่ละตัวลงในตาราง

17.4, 5.6, 0.8,
9.6, 12.4

189. จากตารางในกรอบที่ 188 ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของส่วนเบี่ยงเบน

หรือ $\sum_{j=1}^5 f_j |X_j - \bar{X}| = \dots\dots\dots$

45.8

190. เมื่อ $\sum_{j=1}^5 f_j |X_j - \bar{X}| = 45.8$

จำนวนข้อมูลทั้งหมด (N) = 14

เพราะฉะนั้น M.D. = (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

3.3

191. เมื่อ $\bar{x} = 5.5$ จงพิจารณาตารางข้างล่างนี้

คะแนน	f	$(x - \bar{x})$	$ x - \bar{x} $	$f x - \bar{x} $
2	1
3	1
4	3
5	5
6	7
7	3
9	1
N=20			

จงหาค่าสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง

1. $(x - \bar{x})$
2. $|x - \bar{x}|$

3.5, -2.5, -1.5, -0.5
 0.5, 1.5, 3.5
 3.5, 2.5, 1.5,
 0.5, 0.5, 1.5,
 3.5

192. เมื่อหา $|x - \bar{x}|$ ได้แล้ว ท่านสามารถคำนวณหา $f|x - \bar{x}|$ ได้ โดยเอา f คูณกับ $|x - \bar{x}|$ แต่ละตัว ดังนั้น $f|x - \bar{x}|$ แต่ละตัวคือ

3.5, 2.5, 3, 2.5,
 3.5, 4.5, 3.5

193. เมื่อท่านหา $f|x - \bar{x}|$ แต่ละตัวได้ท่านก็สามารถคำนวณหา $\sum_{j=1}^7 f_j |x_j - \bar{x}|$ ได้ =

<p>23</p>	<p>194. เมื่อทราบว่า $\sum_{j=1}^7 f_j x_j - \bar{x} = 23$ เพราะฉะนั้น M.D. =</p>																																										
<p>1.15</p>	<p>195. จงพิจารณาตารางต่อไปนี้</p> <table border="1" data-bbox="550 649 1445 1248"> <thead> <tr> <th>นำหนัก (น.ก.)</th> <th>f</th> <th>X</th> <th>fX</th> <th>$x - \bar{x}$</th> <th>f $x - \bar{x}$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2 - 6</td> <td>2</td> <td>4</td> <td>8</td> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>7 - 11</td> <td>2</td> <td>9</td> <td>18</td> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>12 - 16</td> <td>3</td> <td>14</td> <td>42</td> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>17 - 21</td> <td>2</td> <td>19</td> <td>38</td> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>22 - 26</td> <td>1</td> <td>24</td> <td>24</td> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td></td> <td>N=10</td> <td></td> <td>$\sum_{j=1}^5 f_j X_j = 111$</td> <td></td> <td>.....</td> </tr> </tbody> </table> <p>การหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (M.D.) นั้นเราก็คงต้องหา \bar{x} ก่อน จากตาราง $\bar{x} = \dots\dots\dots$</p>	นำหนัก (น.ก.)	f	X	fX	$ x - \bar{x} $	f $ x - \bar{x} $	2 - 6	2	4	8	7 - 11	2	9	18	12 - 16	3	14	42	17 - 21	2	19	38	22 - 26	1	24	24		N=10		$\sum_{j=1}^5 f_j X_j = 111$	
นำหนัก (น.ก.)	f	X	fX	$ x - \bar{x} $	f $ x - \bar{x} $																																						
2 - 6	2	4	8																																						
7 - 11	2	9	18																																						
12 - 16	3	14	42																																						
17 - 21	2	19	38																																						
22 - 26	1	24	24																																						
	N=10		$\sum_{j=1}^5 f_j X_j = 111$																																							
<p>11.1</p>	<p>196. เมื่อได้ \bar{x} แล้ว จงหา $x - \bar{x}$ แต่ละตัวโดยเขียนลงในตาราง ในตาราง</p>																																										
<p>7.1, 2.1, 2.9 7.9, 12.9</p>	<p>197. คำนวณ $f x - \bar{x}$ แต่ละตัวมีอะไรบ้าง ? ขอให้ท่าน เขียนลงในตาราง</p>																																										

<p>14.2, 4.2, 8.7 15.8, 12.9</p>	<p>198. $\sum_{j=1}^5 f_j X_j - \bar{X} = \dots\dots\dots$</p>																														
<p>55.8</p>	<p>199. เพราะฉะนั้น M.D. = $\dots\dots\dots$ (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)</p>																														
<p>5.58</p>	<p>200. เพื่อหาความถี่ของชั้น ทานลองหาใจหยขางลงน้อกรงหนึ่ง ถาทานทำได้ แล่งวาทานเข้าใจในการหาส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย หรือ M.D. เป็นอยางค้</p> <table border="1" style="margin: 10px auto; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="padding: 5px;">คะแนน</th> <th style="padding: 5px;">f</th> <th style="padding: 5px;">X</th> <th style="padding: 5px;">fX</th> <th style="padding: 5px;">$X - \bar{X}$</th> <th style="padding: 5px;">f $X - \bar{X}$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="padding: 5px;">2 - 4</td> <td style="padding: 5px;">1</td> <td style="padding: 5px;">3</td> <td style="padding: 5px;">3</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">5 - 7</td> <td style="padding: 5px;">2</td> <td style="padding: 5px;">6</td> <td style="padding: 5px;">12</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">8 - 10</td> <td style="padding: 5px;">1</td> <td style="padding: 5px;">9</td> <td style="padding: 5px;">9</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;">N=4</td> <td colspan="2" style="padding: 5px;">$\sum_{j=1}^3 f_j X_j = 24$</td> <td colspan="2" style="padding: 5px;">$\sum_{j=1}^3 f_j X_j - \bar{X} = \dots\dots\dots$</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;">ทานจงหาดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. $\bar{X} = \dots\dots\dots$ 2. $\sum_{j=1}^3 f_j X_j - \bar{X} = \dots\dots\dots$ 3. M.D. = $\dots\dots\dots$ 	คะแนน	f	X	fX	$ X - \bar{X} $	f $ X - \bar{X} $	2 - 4	1	3	3	5 - 7	2	6	12	8 - 10	1	9	9		N=4	$\sum_{j=1}^3 f_j X_j = 24$		$\sum_{j=1}^3 f_j X_j - \bar{X} = \dots\dots\dots$	
คะแนน	f	X	fX	$ X - \bar{X} $	f $ X - \bar{X} $																										
2 - 4	1	3	3																										
5 - 7	2	6	12																										
8 - 10	1	9	9																										
	N=4	$\sum_{j=1}^3 f_j X_j = 24$		$\sum_{j=1}^3 f_j X_j - \bar{X} = \dots\dots\dots$																											

6

201. อีกรังหนึ่งถาทานทำไคถูกทอง แสดงวาทานเขาใจการหา M.D.

6

อย่างแจมแจง

1.5

กะแนน	f	X	fX	$ x-\bar{x} $	f $ x-\bar{x} $
10 - 14	2
15 - 19	3
20 - 24	2
	N=7		$\sum_{j=1}^3 f_j X_j = \dots\dots$		$\sum_{j=1}^3 f_j X_j - \bar{x} = \dots\dots$

M.D. = (ทศนิยม 1 ค่าแห่ง)

2.9

202. ผลการสอบขอมของ วิชาสถิติของนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นดังนี้

กะแนน	f
1 - 5	2
6 - 10	3
11 - 15	10
16 - 20	9
21 - 25	4
	N=28				
	เมื่อ $\bar{X}=14.8$				

M.D. = เกงมากถาทานทำไคถูกทอง

<p>4.41</p>	<p>203. ข้อมูล 2, 5, 6, 7, 10</p> <p>M.D. =</p>														
<p>2</p>	<p>204</p> <table border="1" data-bbox="578 562 942 1134"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>f</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>5 - 7</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>8 - 10</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>11 - 13</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>14 - 16</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>17 - 19</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">N = 30</td> </tr> </tbody> </table> <p>M.D. = (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)</p>	คะแนน	f	5 - 7	2	8 - 10	8	11 - 13	10	14 - 16	7	17 - 19	3	N = 30	
คะแนน	f														
5 - 7	2														
8 - 10	8														
11 - 13	10														
14 - 16	7														
17 - 19	3														
N = 30															
<p>2.53</p>	<p>205. การวัดการกระจายโดยใช้ M.D. นั้นมีข้อเสียขอยกครั้งที่เรารู้ค่าเครื่องหมาย หักไปเสีย ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการหักเครื่องหมายทิ้ง และไม่ไหวผลรวมของ ส่วนเบี่ยงเบนเป็น 0 เราจึงใช้การกระจายอีกชนิดหนึ่ง คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไปรศศึกษาค้นต่อไป</p>														

	<p>206. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)</p> <p>คือการวัดการกระจายที่ไต่จาก การนำเอาส่วนเบี่ยงเบน แต่ละตัวมายกกำลังสอง แล้วหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกำลังสอง ของส่วนเบี่ยงเบน แล้วหารากที่สองของค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่ไต่ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ S.D., S หรือ σ ในที่นี้เราจะใช้สัญลักษณ์ S.D. ทั้งนี้ S.D. คือการวัดการกระจายที่ไต่จาก..... </p>
<p>การนำเอาส่วนเบี่ยงเบน แต่ละตัวมายกกำลังสอง แล้วหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของกำลังสองของส่วน เบี่ยงเบนแล้วหาราก ที่สองของค่าเฉลี่ย เลขคณิตที่ไต่</p>	<p>207 ถ้าข้อมูลชุดหนึ่งเป็นดังนี้ 2,5,6,7,10</p> <p>\bar{X} =</p>

6

203.

x	$(x-\bar{x})$	$(x-\bar{x})^2$
2	$(2-6) = \dots\dots$	$\dots\dots\dots$
5	$(5-6) = \dots\dots$	$\dots\dots\dots$
6	$(6-6) = \dots\dots$	$\dots\dots\dots$
7	$(7-6) = \dots\dots$	$\dots\dots\dots$
10	$(10-6) = \dots\dots$	$\dots\dots\dots$
$\sum_{j=1}^5 x_j = 30$		$\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$

ส่วนเบี่ยงเบนแต่ละตัว หรือ $(x-\bar{x})$ คืออะไร

-4, -1, 0, 1, 4

209. ส่วนเบี่ยงเบน $(x-\bar{x})$ แต่ละตัวคือ -4, -1, 0, 1, 4
 ดังนั้น ยกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนแต่ละตัว $(x-\bar{x})^2$
 คือ $\dots\dots\dots$

16, 1, 0, 1, 16

210. ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนที่ยกกำลังสองของข้อมูลชุดนี้ หรือ
 $\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$

34

211. เมื่อผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองของข้อมูล = 34
 จำนวนข้อมูลทั้งหมด = 5
 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของส่วนเบี่ยงเบนที่ยกกำลังสองแล้ว
 $\dots\dots\dots$

6.8

212. ค่าที่สอง ของค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของส่วนเบี่ยงเบน
พิสัยกำลังสอง $= \sqrt{6.8}$
 $= \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

2.6

213 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) $= \dots\dots\dots$

2.6

214. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง $\bar{x} = 6$

X	$(X-\bar{X})$	$(X-\bar{X})^2$
2	$(2-6) = -4$	16
5	$(5-6) = -1$	1
6	$(6-6) = 0$	0
7	$(7-6) = 1$	1
10	$(10-6) = 4$	16
		$\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = 34$

ถ้าเขียนเป็นสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (x_i - \bar{x})^2}{N}}$$

$$= \sqrt{\frac{34}{5}}$$

$$= \sqrt{6.8}$$

$$= 2.6$$

โปรดอ่านกรอบต่อไป

	<p>215. ถ้าเรามีข้อมูล $X_1, X_2, X_3, \dots, X_N$ \bar{X} คือค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนี้ ส่วนเบี่ยงเบน $(X - \bar{X})$ แต่ละตัวคือ $(X_1 - \bar{X}), \dots, \dots, \dots, (X_N - \bar{X})$</p>
<p>$(X_2 - \bar{X}), (X_3 - \bar{X}), \dots, (X_N - \bar{X})$</p>	<p>216. เมื่อส่วนเบี่ยงเบน $(X - \bar{X})$ แต่ละตัวคือ $(X_1 - \bar{X}), (X_2 - \bar{X}), (X_3 - \bar{X}), \dots, (X_N - \bar{X})$ ดังนั้นยกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน $(X - \bar{X})^2$ แต่ละตัวคือ $(X_1 - \bar{X})^2, \dots, \dots, \dots$</p>
<p>$(X_2 - \bar{X})^2, (X_3 - \bar{X})^2, \dots, (X_N - \bar{X})^2$</p>	<p>217. ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง $= (X_1 - \bar{X})^2 + (X_2 - \bar{X})^2 + (X_3 - \bar{X})^2 + \dots + (X_N - \bar{X})^2$ $= \dots \dots \dots$ (สังเกตผลการบวก)</p>
<p>$\sum_{j=1}^N (X_j - \bar{X})^2$</p>	<p>218. เมื่อผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง $\sum_{j=1}^N (X_j - \bar{X})^2$ จำนวนข้อมูลทั้งหมด = N ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง $= \frac{\sum_{j=1}^N (X_j - \bar{X})^2}{N}$ $\dots \dots \dots$</p>

N	<p>219. ปรากฏการณ์ของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง</p> $= \sqrt{\frac{\dots\dots\dots}{N}}$																					
$\sum_{j=1}^N (x_j - \bar{x})^2$	<p>220. คำนวณ สูตรการหา S.D. ของข้อมูลที่แจกแจงความถี่ คือ</p> <p>S.D. =</p>																					
$\sqrt{\frac{\sum_{j=1}^N (x_j - \bar{x})^2}{N}}$	<p>221. ลองหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">1, 13, 7, 4, 10</p> <p style="text-align: center;">$\bar{x} = 7$</p> <table border="1" style="margin: 10px auto; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="padding: 5px;">x</th> <th style="padding: 5px;">$(x - \bar{x})$</th> <th style="padding: 5px;">$(x - \bar{x})^2$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="padding: 5px;">1</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">4</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">7</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">10</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">13</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> <td style="padding: 5px;">.....</td> </tr> <tr> <td colspan="2"></td> <td style="padding: 5px;"> $\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$ </td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;">จงเติมสิ่งต่อไปนี้ลงในตาราง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. $(x - \bar{x})$ 2. $(x - \bar{x})^2$ 	x	$(x - \bar{x})$	$(x - \bar{x})^2$	1	4	7	10	13			$\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$
x	$(x - \bar{x})$	$(x - \bar{x})^2$																				
1																				
4																				
7																				
10																				
13																				
		$\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$																				

- 1. -6, -3, 0, 3, 6
- 2. 31, 9, 0, 9, 36

222. $\sum_{j=1}^5 (x_j - \bar{x})^2$ มีค่า =

90

223. จากสูตร S.D. $\Rightarrow \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^N (x_j - \bar{x})^2}{N}}$
 แทนค่า S.D. $\Rightarrow \sqrt{\dots\dots\dots}$
 $= \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

$\frac{90}{5}$
4.24

224. เพื่อให้ท่านเข้าใจ การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยขั้นตอน
 โปรดลองทำโจทย์ขางล่างนี้
 เมื่อ $\bar{x} = 19$

x	(x - \bar{x})	(x - \bar{x}) ²
2	-17	289
4	-15	225
5	-14
20	1
26	7
27	8
28	9
29	10
30	11
		$\sum_{j=1}^9 (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$

จงเติม (x - \bar{x})²
 ที่เหลือลงใน
 ตาราง
 $\sum_{j=1}^9 (x_j - \bar{x})^2$
 มีค่า.....

<p>196, 1, 49, 64, 81, 100, 121 1126</p>	<p>225. เมื่อ $\sum_{j=1}^9 (x_j - \bar{x})^2 = 1126$ และ $N = 9$ กิ่งนั้น S.D. = เก่งมากถ้าท่านทำไถ่ยกทอง ถ้าท่านทำนี้ก็ไม่เป็นไร เพราะ ท่านมีโอกาสย้อนกลับไปอ่านเรื่องส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ใหม่ อีกครั้งหนึ่ง เอาละ เมื่อท่านเข้าใจแล้ว โปรดติดตามต่อไป</p>																																				
<p>11.19</p>	<p>226. คะแนน 6, 7, 9, 10, 15, 16, 20, 22, 25, 30 ก่อนที่จะหา S.D. นั้น ท่านต้องหา \bar{x} ก่อน ข้อมูลทั้งหมด $\bar{x} = \dots\dots\dots$</p>																																				
<p>16</p>	<p>227.</p> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="padding: 5px;">X</th> <th style="padding: 5px;">$(x - \bar{x})$</th> <th style="padding: 5px;">$(x - \bar{x})^2$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td style="padding: 5px;">6</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">7</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">9</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">10</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">15</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">16</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">20</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">22</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">25</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">30</td><td style="padding: 5px;">.....</td><td style="padding: 5px;">.....</td></tr> <tr> <td colspan="2" style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;">$\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center; margin-top: 10px;">จงเติม $(x - \bar{x})$ แต่ละตัวลงในตาราง</p>	X	$(x - \bar{x})$	$(x - \bar{x})^2$	6	7	9	10	15	16	20	22	25	30			$\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$
X	$(x - \bar{x})$	$(x - \bar{x})^2$																																			
6																																			
7																																			
9																																			
10																																			
15																																			
16																																			
20																																			
22																																			
25																																			
30																																			
		$\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$																																			

<p>-10,-9,-7,-6,-1, 0,4,6,9,14</p>	<p>228. เมื่อท่านได้ $(x-\bar{x})^2$ แล้วจงกำหนดหา $(x-\bar{x})^2$ ลงในตารางในกรอบที่ 227</p>
<p>100,81,49,36, 1,0,16,36,81 196.</p>	<p>229. จงหาค่า $\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$</p>
<p>596</p>	<p>230. เมื่อ $\sum_{j=1}^{10} (x_j - \bar{x})^2 = 596$ และเมื่อ $N = 10$</p> <p>S.D. = $\sqrt{\dots\dots\dots}$</p> <p>= $\dots\dots\dots$</p>
<p>$\frac{596}{10}$ 7.72</p>	<p>231. ถ้า f_1 เป็นความถี่ของ X_1 f_2 เป็นความถี่ของ X_2 f_3 เป็นความถี่ของ X_3 ไปเรื่อย ๆ จนถึง f_k เป็นความถี่ของ X_k N เป็นจำนวนข้อมูลทั้งหมด \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลทุกตัว</p> <p>ในการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่มีความถี่ จึงใช้สูตร</p> $S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^k f_j (x_j - \bar{x})^2}{N}}$ <p>โปรดอ่านกรอบต่อไป</p>

232.

X	f	fX	$(X-\bar{X})$	$(X-\bar{X})^2$	$f(X-\bar{X})^2$
2	1	2
3	1	3
4	2	8
5	5	25
6	7	42
7	3	21
9	1	9
N=20		$\sum_{j=1}^7 f_j X_j = 110$			$\sum_{j=1}^7 f_j (X_j - \bar{X})^2 = \dots$

จากตาราง $\bar{X} \dots \dots \dots$

5.5

233. จากตารางในกรอบที่ 232 เมื่อ $\bar{X} = 5.5$ เราก้เอาขอมูลแต่ละตัวตั้ง
แล้วลบออกกัาย \bar{X} หรือ $(X-\bar{X})$ นั้นเอง คั้งนั้น $(X-\bar{X})$ แต่ละตัว
=

- 3.5, -2.5
- 1.5, -0.5
- 0.5, 1.5,
- 3.5

234. เมื่อแทนหา $(X-\bar{X})$ ได้แล้วจงคำนวณหา $(X-\bar{X})^2$ แต่ละตัว
=

<p>12.25, 6.25, 2.25 0.25, 0.25, 2.25, 12.25</p>	<p>235. ก่อนที่จะหา S.D. ไ้ก่อนต้องเอา f คูณกับ $(x - \bar{x})^2$ จงคำนวณหา $f(x - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$</p>
<p>12.25, 6.25, 4.50 1.25, 1.75, 6.75, 12.25</p>	<p>236. $\sum_{j=1}^7 f_j (x_j - \bar{x})^2 = \dots\dots\dots$</p>
<p>45</p>	<p>237. เมื่อ $\sum_{j=1}^7 f_j (x_j - \bar{x})^2 = 45$ ดังนั้น S.D. = $\dots\dots\dots$ ท่านเรียนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไ้มาากขึ้นแล้ว โปรดกติดตามต่อไป</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5

238.

คะแนน	f	fX	$(X-\bar{X})$	$(X-\bar{X})^2$	$f(X-\bar{X})^2$
5	2
6	7
7	9
8	2
N=20				

จงคำนวณหาสิ่งต่อไปนี้

1. $\bar{X} = \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

2. $(X-\bar{X})$ แต่ละตัว

3. $(X-\bar{X})^2$ แต่ละตัว

4. $f(X-\bar{X})^2$ แต่ละตัว

5. $\sum_{j=1}^4 f_j (X_j - \bar{X})^2$

6. S.D. = $\dots\dots\dots$ (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

ศูนย์วิทยุพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. 6.6
2. -1.6, -0.6, 0.4
1.4
3. 2.56, 0.36
0.16, 1.96
4. 5.12, 2.52
1.44, 3.92
5. 13
6. 0.81

239.

ความสูง(ซม.)	f	X
20 - 22	3	21
23 - 25	2	24
26 - 28	4	27
29 - 31	3	30
32 - 34	2	33

เมื่อ $\bar{X} = 26.8$ จงคำนวณหาสิ่งต่อไปนี้

1. $(X - \bar{X})$ แต่ละตัว

2. $(X - \bar{X})^2$

3. $f(X - \bar{X})^2$

4. $\sum_{j=1}^5 f_j (X_j - \bar{X})^2$

5. S.D. =

ศูนย์วิทยะพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. $-5.8, -2.8, 0.2$

$3.2, 6.2$

2. $33.64, 7.84$

$0.04, 10.24$

38.44

3. $100, 92, 15.68$

$0.16, 3072$

76.88

4. 224.36

5. 4

240. ในกรณีที่ข้อมูลมีจำนวนมาก และข้อมูลแต่ละค่ามีค่าสูง ๆ การหาค่าของข้อมูลโดยหาตัวกลางที่นำออกมาจากข้อมูลแต่ละตัว จะทำให้การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเหล่านั้นสะดวกและรวดเร็วขึ้น

$$\text{โดยวิธีสุกต S.D.} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^k f_j d_j^2}{N} - \bar{d}^2}$$

เมื่อ i คือ อินตรภาคชั้น

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$d = \frac{X - A}{i}$$

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

241.

ความสูง(ซม.)	f	X	$d = \frac{X-27}{i}$	fd	d ²	fd ²
20 — 22	3	21	-2	-6	4	12
23 — 25	2	24	-1	-2	1	2
26 — 28	4	27	0	0	0	0
29 — 31	3	30	1	3	1	3
32 — 34	2	33	2	4	4	8
				$\sum_{j=1}^5 f_j d_j = -1$	$\sum_{j=1}^5 f_j d_j^2 = 25$	

จากตาราง $\bar{d} = \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)
 $\bar{d}^2 = \dots\dots\dots$ (ทศนิยม 3 ตำแหน่ง)

0.07
0.005

242. สูตร $S.D. = i \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^5 f_j d_j^2}{N} - \bar{d}^2}$

จากตารางในกรอบ 241 $i = \dots\dots\dots$

$\frac{\sum_{j=1}^5 f_j d_j^2}{N} = \dots\dots\dots$

$\bar{d}^2 = \dots\dots\dots$

แทนค่า S.D. = $3 \sqrt{\dots\dots\dots}$
 = $\dots\dots\dots$ (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

3
 25
 14
 0.005
 $\sqrt{\frac{25}{14} - 0.005}$
 4.02

243

คะแนน	f	X	$d = \frac{X-65}{3}$	d^2	fd	fd^2
58 - 62	6	60	-1
63 - 67	12	65	0
68 - 72	5	70	1
73 - 77	4	75	2
N=27				$\sum_{j=1}^4 f_j d_j = \dots$ $\sum_{j=1}^4 f_j d_j^2 = \dots$		

จงคำนวณหา

1. d^2 \bar{d} \bar{d}^2

2. fd \bar{fd}

3. $\sum_{j=1}^4 f_j d_j$

4. fd^2 \bar{fd}^2

5. $\sum_{j=1}^4 f_j d_j^2$

6. $\bar{d} = \dots$

7. $\bar{d}^2 = \dots$

8. $\bar{fd} = \dots$

9. S.D. = \dots

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. 1,0,1,4
2. -6,0,5,8
3. 7
4. 6,0,5,16
5. 27
6. 0.26
7. 0.07
8. 5
9. 4.8

244.

คะแนน	f	X	$d = \frac{X-32}{5}$	d^2	fd	fd^2
20 - 24	5
25 - 29	7
30 - 34	15
35 - 39	8
40 - 44	5
.....

จงคำนวณหา

1. d แต่ละตัว
2. d^2 แต่ละตัว
3. fd แต่ละตัว
4. fd^2 แต่ละตัว
5. \bar{x} (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)
6. s^2 (ทศนิยม 3 ตำแหน่ง)
7. i
8. S.D. (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

1. -2, -1, 0, 1, 2
2. 4, 1, 0, 1, 4
3. -10, -7, 0, 8, 10
4. 20, 7, 0, 8, 20
5. 0.03
6. 0.001
7. 5
8. 5.85

245. ถาถานทำโจทยทอไม้นโก แสดงวาถานเขาโจการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอย่างแจมแจง

กะแนน	f
60 - 62	5
63 - 65	18
66 - 68	42
69 - 71	27
72 - 74	8

S.D. =

เกงมากถาถานทำไคถูกทอง

2.92

246.

น้ำหนัก	f
118 - 126	1
127 - 135	3
136 - 144	9
145 - 153	5
154 - 162	2
N = 20	

$\bar{X} = A + i\bar{f}$, $\bar{X} = \dots\dots\dots$

S.D. =

142.25

247.

8.73

คะแนน	f
20 - 26	5
27 - 33	7
34 - 40	15
41 - 47	8
48 - 54	5

จงคำนวณหา

1. พิสัย =
2. มัถยฐาน (idn) =
3. ฐานนิยม (Mo.) =
4. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) = (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)
5. ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (M.D.) =
6. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) =

- 1. 28
- 2. 37.23
- 3. 37
- 4. 37.2
- 5. 6.19
- 6. 8.19

248.

คะแนน	f
16 - 20	5
21 - 25	8
26 - 30	10
31 - 35	6
36 - 40	3

จงคำนวณหา

- 1. จิสัย ::
- 2. M.n. =
- 3. Mo. =
- 4. M.D. =
- 5. \bar{X} = (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)
- 6. S.D. =

กำหนดทำใบกวดสอน แสดงว่าท่านประสบความสำเร็จในการเรียนครั้งนี้

- 1. 29
- 2. 27
- 3. 28
- 4. 4.86
- 5. 27.1
- 6. 5.9

สำหรับบทเรียนนี้ขอจบเพียงเท่านี้ ขอให้ทุกคนโชคดี
... สวัสดี ...